Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

||||||||||||||||||||||||||||||||||||||

د کـتـاب نـوم:محرم الحرام او د کربلا شهيدان

ليکوال :: علامه محمد معين الدين أبوالفضل

خــپـرونـکــی: بېنوا انټرنيټ پاڼه

د چاپ ټول حقوق له ليکوال او بېنوا پاڼي سره خوندي دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

محرم الحرام او د كربلا شهيدان

بسمه تعالی !!

محترمو ورونو ! په دي لړۍ كښي به وتاسي محترمو ته د �أشهرالحرم �يعني د حرامو يا حرمت والا مياشتوبيان ، او د محرم الحرام د مياشتي فضيلت او د � عاشوراَء� په ورځ كښي د طاعت او عبادت فضيلتونه ، او دارنگه د عاشوراَء په ورځ كښي تاريخي پيښي او بالآخره د كربلا د شهيدانو په اړه په زړه پوري معلوماتونه تقديم كړه سي

البته په دغه لومړۍ برخه كښي به و تاسي محترمو ته د حرامو مياشتواو خصوصًا د محرم الحرام د مياشتي په باره كښي په مختصر ډول تفصيل وړاندي كړ سي.

الله (جل جلاله) په قرآنكريم كښي فرمايلي دي:

إن عدة الشهورِ عندَ اللهِ اثنى عشرَ شهرًا في كتابِ اللهِ (الى قوله تعالى) منها أربعة حرم.

يعني : بېشكه شمير د مياشتو ، په نزد د الله تعالی (چي نوشته دئ په لوح محفوظ كښي) دوولس مياشتي دي .

يعني ټول قمري كال دوولس مياشتي دئ ، چي له دغو دوولسو مياشتو څخه څلور مياشتي حرامي ، يا د حرمت والا مياشتي دي ، چي په عربي لُغت كښي د دغو دوولسو مياشتو نومونه په دي ترتيب دي:

مُحَرَّم ، صَفَر ، رَبِيعُ الأول ، ربيع الآخر ، جِمَادي الأولی ، جمادي الأخری ، رَجَب ، شُعبان ، رمضان ، شوال ، ذوالقعدة ، ذوالحجة.

لكه چي يوه عالِم په فارسي بيتو كښي په دي ډول دغه نومونه ذكر كړيدي ، رباعي:

از محرم چو گذشتي چي بود مــاه صفر

بعد از وَی دوربيـــــع و دو جـمیدِ دگـــر

پس رَجَب باشد وشعبان رمضان وشوال

باز ذوالقعدة و ذوالحجة شد اثـــنی عـشر.

او د روميانو په ژبه يې نومونه په دي ډول دي :

تشرينِ اول ، تشرين ثاني ، كانون اول ، كانون ثاني ، شَبات ، ادار ، نَيسان ، ايار ، حَذيران ، تموز ، آب ، اياوَل.

په فارسي زبان يې نومونه په دي شرحه دي:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروردین ، اردِبهشت ، خرداد ، تیر ، مرداد ، شهریور ، مِهر ، آبان ، آذر ، دِي ، بهمن،اسفندارمز .

او حرامي میاشتي له دغو دوولسو څخه څلور میاشتي دي ، چي رجَب ، ذوالقعدة ، ذوالحجة او د محرم الحرام میاشت ده.

و دغو څلورو میاشتو ته په دې وجه � أشهرِ حُرُم � یعني حرامي میاشتي و یلي کیږي چي یو خو تر إسلام په له مخه دورو کښي او د جاهلیت په زمانه کښي عربو د یوه او بل و مال او و نفس ته تعرض کول په دغو څلورو میاشتو کښي حرام باله ، سره له دې چي غلا ، ډاکه ، لوټ ، قطع اوشکونه د لاري ، ناروا قتل ، یو پر بل باندي ظلم او تیرۍ ددوی له إفتخاري عنعناتو څخه ول ، خو چي کله به په دخو حرامو میاشتو کښي یوه میاشت رابره سوه نو بیا به دوی ل دغو ټولو کارو څخه لاس اخستۍ او ددغي میاشتي عزت او إحترام بې کاوۍ.

کله چي د إسلام دور راغلۍ نو په إسلام کښي هم تر ډیري مودې پوري ددغو څلورو میاشتو إحترام او عزت کیدۍ ، او مسلمانان په دې سره له الــهي لوري څخه مأمور سوي وو چي په دغو میاشتو کښي به دوی ابتداء په جنګ له کافرانو سره نکوي .

علماوو په دې باره کښي إختلاف کړۍ دۍ چي ایا دغه حُکم اوس هم باقي دۍ او که منسوخ سوۍ دۍ ؟ چي تفصیل یې په کتابو کښي د تفسیر او په �موسوعة الکویتیة� او غیره کښي مذکور دۍ .

د محرم الحرام د میاشتي فضیلت :

د إسلام پیغمبر په هغه مبارک حدیث کښي چي مسلم ، أبوداؤد ، ترمذي ، نسائي او إبن ماجه یې سره له یو څه تفاوته روایت کړۍ دۍ فرمایلي دي :

أفضل الصیامِ بعدَ رمضان شهرُ اللهِ المُحَرَّم ، وأفضل الصلاة بعدَ الفریضَةِ صلاة اللیل.

یعني: بهترینه د روژې (یعني بهترینه میاشت د روژې لپاره) وروسته له رمضان شریف څخه میاشت د الله تعالی ده چي مُحَرَّم ده، او بهترین د لمانځه وروسته له فرضي لمانځه څخه د شپې لمونځ دۍ (یعني چي عبارت دۍ له لمانځه څخه د تهجد).

إمام نووي (رح) فرمایلي دي چي د إسلام پیغمر په اول کښي د شُعبان په میاشت کي روژې نیولې (یعني د شعبان میاشت یې أفضله ګڼله) او بیا یې د خپل حیات په اخیر کښي د محرم الحرام میاشت بهتره وګڼله (کذا في حاشیة الترغیب والترهیب).

همدارنګه د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) په هغه مبارک حدیث کښي چي طبراني یې په معجم صغیر کښي روایت کړۍ دۍ فرمایلي دي:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

و مَنْ صامَ يومًا مِنَ المحرم فلَه بكل يومٍ ثلاثونَ يومًا .

مطلب ددغه مبارک حديث دادئ چي د محرم الحرام په مياشت کښي که څوک يو ورځ روژه ونيسي نو ددې ثواب به دونه وي لکه په بل وخت کښي چي پوره مياشت روژه ونيسي .

محترمو ورونړو ! د محرم الحرام د مياشتي د شان عظمت به د عاشورآء د ورځي چي ددغي مياشتي لسمه ورځ ده د بياناتو په سلسله کښي ښه درته ښکاره سي .

)والسلام ومن الله التوفيق(

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عاشورآء د ورځې فضیلت

بسمه تعالـــــــی !!!

له حضرت إبن عباس (رض) څخه روات دئ چي رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي چي هر څوک چي روژه ونيسي په ورځ کښي د عاشورآء نو الله (جل جلاله) به د لسوزرو فرشتو ثواب وده ته ورکړي ، او هر څوک چي روژه ونيسي په ورځ کښ د عاشورآء نو وربه کړ سي وده ته ثواب د لسوزرو شهيدانو او دارنګه ثواب د لسوزرو حاجيانو او عمره کونکيو ، او چا که د يوه يتيم پر سر باندي لاس تير کړ (يعني د شفقت او مهرباني له وجي) د عاشورآء په ورځ نو ددغه يتيم د سر د هر وريښته په عوض کښي به الله پاک وده ته يوه درجه په جنت کښي ورلوړه کړي ، او هر څوک چي د عاشورآء په شپه و يوه روژه دار ته د روژه مات شئ ورکړي نو ګواکي ټول أمت د محمد (صلى الله عليه وسم) دده په حضور کښي (يعني ددغه سړي) په ډوډی روژ ماته کړه او ګواکي ټول أمت د رسول (صلى الله عليه وسلم) ته يې تر مورتيا پوري ډوډی ورکړه (كذا في الغنية وتنبيه الغافلين).

همدارنګه داسلام پيغمبر په يوه بل مبارک حديث کښي چي مسلم وغيره له حضرت ابي قتاده رضي الله عته څخه روايت کړيدئ فرمايلي دي چي دعاشورا د ورځي روزه دتير کال ګناوي تويوي ، اوپه روايت کښي دابن ماجه داسي راغلي دي چي د عاشورا دورځي روزه د راتلونکي کال ګناوي تويوي.

مطلب دادئ چي ددې ورځي دعظمت اوغتوالئ په سبب الله پاک په خپل فضل او کرم سره وهغه چاته ديوه پوره کال ګناوي وربخښي کوم چي په دغه مبارکه ورځ کښي روزه ونيسي .

امام نووي رحمه الله تعالی فرمايلي دي چي ټولو علماوو پردي خبره باندي اتفاق کړيدئ چي اوس دعاشورا دورځي روزه سنت ده .

اوامام ابوحنيفه (رضي الله عنه) فرمايلي دي چي په ابتداء کښي داسلام دعاشورا دورځي روزه واجب وه .

اوپه نزد دامام شافعي رحمه الله تعالی له ابتداء څخه لا سنت وه په دغه ورځ کښي دجاهليت په زمانه کښي کفارو دقريشو اويهودانو هم ددغي مبارکي ورځي روزه نيوله (الترغيب والترهيب وحاشيته)

همدارنګه داسلام پيغمبر په يوه بل مبارک حديث کښي چي امام بيهقي وغيره يې روايت کړيدئ فرمايلي دي:

من اوسع على عياله واهله يوم عاشوراء اوسع الله عليه سائرسنته .

يعني هرڅوک چي پراخي جوړه کړي پرعيال اوپر اهل خپل باندي په ورځ کښي دعاشوراء نو پراخي به جوړه کړي الله پاک پرده باندي په ټول کال کښي دده (يعني په ټول راتلونکي کال کښي دده)

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابن الحاج په مدخل کښې ذکر کړيدي چي پراخي جوړول په دغه ورځ کښې پرخپل اهل ، قريبانو، يتيمانو اوپرمسکينانو باندي يوداسي کاردئ چي شريعت خلگ ورته رادعوتوي ، خوپه دې شرط چي وتکلف اوومشقت ته دغه کار رسيدونکئ نه وي.

اوسلفو صالحينو به ددغي ورځي تعظيم په دي ډول کاوه چي په دغه ورځ کښې بې ډير عبادت کاوه اودارنګه بې صدقه اوخيرات اوداسي نور دخير کارونه په کثرت سره کول.

له حضرت جابر ، أبوالزبير او شعبة څخه روايت دئ چي موږ دا خبره د تجربې په ډول عملي کړېده چي د عاشورآء په ورځ موږ پر خپل أهل او عيال باندي پراخي جوړه کړېده بيا ټول کال څموږ په رزق او روزي کښې پراخي راغلې ده

همدارنګه د إسلام پيغمبر په يوه بل مبارک حديث کښې چي امام أحمد يې روايت کړئ دئ فرمايلي دي چي د عاشورآء د ورځي روژه نيسئ ، خو له يهودو څخه مخالفت کوئ په دې ډول چي يوه ورځ له مخه او يوه ورځ وروسته هم روژه نيسئ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خاندان نبوت او د أهل بيت النبي فضيلت او عظمت.

بسمه تعالی!!!

محترمو ورونو ! د أصلي مقصد تر پيل له مخه د مقدمې په ډول و يوې خبري ته گورئ ،هغه دا چي د أهل بيت په شان کښي چا د إفراط درجه نيولې ده لکه شيعه ، چي د أهل بيت په باره کښي داسي عقيدې لري چي د إسلام له أصولو او فروعو له دواړو څخه مخالفي دي .

او چا بيا د تفريط درجه نيولې ده چي د أهل بيتو په باره کښي د سخت مخالفت او د دُښمنۍ عقيده لري لکه خوارج ،

او ځيني داسي خلگ هم سته چي ځان ته سنيان هم وايي خو د حضرت إمام حسين چي کومه مقابله له يزيده سره وه په هغه کښي يزيد پر حق بولي ، او ځيني لا يزيد تر أبوبکر هم بهتر بولي لکه چي ابن تيمية او صاحب د إعلاَء السنن ددې ذکر کړئ دئ ، دغه ټولي گمراه ډلي دي او د گمراهۍ يې عقيدې او خبري دي .

او کوم خلگ چي په صحيح معنی أهل السنت والجماعت دي په هغوی کښ بيا په عوامو کښي يې ځيني د أهل بيت له عظمت او له فضيلت څخه ناخبره دي ، حتی ما يوه قصه واوريدله چي يوه شيعه و حضرت عمر ته ښکنځل وکړل نو يوه سني بيا په مقابل کښي و حضرت علي ته ښکنځل وکړل.

او ځيني علماَء بيا له دغه څخه غافل دي چي د أهل بيت أصلي څهره او عظمت د مقام و خلگو ته بيان کړي.

زه د أهل بيت په باره کښي و تاسي ته په هغه ډول توضيحات عرضه وم کوم چي په واقعي ډول د أهل بيت له شان سره موافق دي او هم د أهل السنت والجماعت أصلي موقِف دئ .

قدرمنو! مراد ځما له أهل بيتو څخه دلته د خاندان نبوت دغه څلور عظيم الشانه او په الهي دربار کښي عالي رتبه او دلوړو مقاماتو خاوندان دي چي حضرت فاطمة الزهراَء (رضي الله عنها) او د إسلام څلرم خليفه حضرت علي (کرمَ الله وجهه) او حضرت إمام حسن او حسين (رضي الله عنهما) دي.

ددوی د فضيلت بيان په دوه ډوله و تاسي محترمو ته ذکرکوم:

اول : په إجتماعي ډول .

دوهم : په إنفرادي شکل کښي.

ځکه په إسلام کي د دوی د فضيلت په باره کښي په دغو دواړو شکلو کښي دلائل موجود دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اول د دوی مبارکانو و فضائیلو ته په مجموعي شکل کښي متوجه سی !

۱) : (له حضرت زید بن أرقم څخه روایت دئ چي نبي (صلی الله علیه وسلم) و حضرت علي ، فاطمې ، حسن او حسین (رضي الله عنهم) ته و فرمایل:

أنا حربٌ لِمَن حارَبتم و سِلْمٌ لِمَن سالَمتم (رواه الحاکم في المستدرک) .

یعني زه جنگ کونکئ او مخالفت کونکئ یم له هغه چا سره چي تاسي له هغه سره جنگ او مخالفت کوی ، اوزه جوړ ، موافق او روغه کونکئ یم له هغه چا سره چي تاسي له هغه سره جوړ او موافق یاست .

۲) : (د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي:

و أهلُ بیتي أمانٌ لأمتي مِنَ الإختلافِ ، فإذا خالَفتها قبیلَة مِنَ العربِ اختلفوا و صاروا حزبَ إبلیسٍ .

(رواه الحاکم و قال هذا حدیث صحیح الإسناد .)

یعني : او أهلِ بیت څما أمان دئ أمت څما لره له إختلاف څخه ، نو هغه وخت چي مخالفت وکړي د أهل بیت څما یوه قبیله له عربو څخه (یعني لکه خوارجو چي د حضرت علي مخالفت وکړ) نو بیا به دوی سره مختلف سي او د إبلیس ډله به ورڅخه جوړه سي .

۳) : (د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي :

أحِبوا اللهَ لِما یَغزوکم بِهِ مِنْ نِعَمِه و أحبوني لِحُبّ اللهِ و أحِب أهلَ بیتي لِحُبي .

(رواه الحاکم وقال هذاحدیث صحیح الإسناد.)

یعني : محبت کوی له الله (جل جلاله) سره له دې وجي چي وتاسي ته په خپلو نعمتو سره غذا درکوي او محبت کوی له ما سره له وجي د محبت د الله (جل جلاله) او محبت کوی له أهلِ بیت څما سره له وجي د محبت څما .

۴) : (له حضرت أبي سعید الخدري څخه روایت دئ چي ده مبارک ویلي دي چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي :

والذي نفسي بیدِه لا یُبغِضنا أهلَ البیتِ أحدٌ إلا أدخلَه اللهُ النارَ . (رواه الحاکم وقال هذاحدیث صحیح علی شرط مسلم) .

یعني : قسم دئ څما په هغه ذات چي څما نفس دده په قدرت کښي دئ بغض به نه وکړي له موږ سره (یعني) له أهل بیت سره هیڅوک مگر داخل به کړي دَی الله (جل جلاله) و اور د دوږخ ته .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)٥ : (د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي :

که چیري یو سړئ په منځ کښي د حجر أسود او د مقام إبراهیم ودریږي او ټول عمر لمونځ کوي او روژه نیسي ، بیا د قیامت په ورځ له الله (جل جلاله) سره مخامخ سي په داسي حال کښي چي ده په دنیا کښي خپل ژوند په داسي حال کښي تیر کړئ وي چي له أهل بیت د محمد (صلی الله علیه وسلم) سره بغض کونکئ ؤ نو داخل به سي و اور ته د دوږخ (إنتهی مع توضیح ، رواه الحاکم وقالَ هذا حدیث صحیح علی شرط � مسلم �) .

)٦ : (له حضرت حذیفه (رض) څخه روایت دئ چي له ما څخه ځما مور پوښتنه وکړه چي رسول (صلی الله علیه وسلم) ته ورزغلئ یې ؟ ما ورته وویل چي یا یو څه وخت کیږي چي دَی مبارک مي ندئ لیدلئ!

نو ځما مور ماته سرزنښت او زجر راکړ ، ما ورته وویل چي اوس به ورسم او د ماښام لمونځ به ورسره وکړم او ځما او ستا د دواړو دپاره به بخښنه ورڅخه وغواړم ، بیا ما له ده مبارک سره د ماښام او ماخستن لمونځ وکړ ، بیا په ده مبارک پسي د شاله خوا راروان سوم ، ده مبارک وویل چي حذیفه یې ؟

ماورته وویل چي هو ! بیا ده مبارک راته وویل چي دغه څوک چي تا له ما سره ولیدئ دا یوه داسي فرشته وه چي تر دغه ساعته پوري هیڅکله و مځکي ته نه وه راکښته سوې ، له الله پاک څخه یې ددې اجازه اخستې وه چي ځما د سلام دپاره راسي او دا زیرئ پر ما باندي وکړي چي فاطمه د جنت د ښځو سرداره ده او حسن او حسین سرداران د ځوانانو د جنت دي (إنتهی مع إختصار و توضیحٍ ، رواه الترمذي) .

)٧ : (همدارنګه له حضرت جابر بن عبدالله څخه روایت دئ چي ده مبارک فرمایلي دي چي په حجة الوداع د عرفې په ورځ ما رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ولیدئ په داسي حال کښ چي پر خپله قصوی اوښه باندي سپور ؤ ، خطبه یې ویله ، نو ما له ده مبارک څخه واوریدل (یعني په جریان کښي د خطبې دده) چي داسي یې فرمایل:

یاأیها الناس إني ترکتُ فیکم ما إن أخذتم بِهِ لَن تضِلوا : کتابَ اللهِ وعترتي أهلَ بیتي .

یعني : اې خلګو ! بېشکه ما په تاسي کښي داسي شئ پرېښووئ چي کچیري تاسي هغه ټینګ کړی نو هیڅکله به ګمرهان نسی تاسي چي هغه : کتاب د الله تعالی (یعني قرآنکریم) او أهل بیت ځما دئ (یعني که تاسي په کتاب عمل وکړی او ځما دأهل بیت محبت کوی او د دوی پر لار باندي ځی نو تاسي به له ضلالت او ګمرهي څخه محفوظ پاته یاست) . (رواه الترمذي) .

ملاعلي القاري ـ رحمه الله ــ په مرقات کښي ددغه حدیث په ارتباط فرمایلي دي چي له دې څخه چي د إسلام پیغمبر تمسک په مطلق أهل بیت خپل سبب د نات له ګمراهي څخه بللئ دئ دا معلومیږي چي کوم څوک چي حقیقتًا دده مبارک له أهل بیت څخه وي نو دهغه سیرت او عمل به خامخا مطابق له شریعت او طریقت سره وي

.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعني په أهل بيت کښي داسي څوک نه پيداکيږي چي دده کردار دي له شريعت څخه مخالف وي ، البته سيد جمال الدين و دغه حديث ته داسي قيد ورضم کړئ دئ چي تمسک په أهل بيت په دې شرط سبب د نجات دئ چي دوی پر حق باندي وي (کذا في حواشي الترمذي ج۲).

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(فاطمة الزهرآء)

محترمو وروڼو ! په دې برخه کې د بنت الرسول ، سيدة اهلِ نسآء الجنة فاطمة الزهرآء (رضي الله عنها) په اړه تفصيلات درته وړاندې کوم ، خو اول بايد ووايم چې دغه تفصيلات او دارنګه د أهل بيتو د نورو أعضاوو په باره کښې تفصيلات اكثر له � روضة الشهدآء � څخه چې د مولانا حسين واعظ كاشفي تصنيف دئ چې صاحب د تفسير حسيني ، جواهر التفسير ، أخلاق محسني او د أنوار سُهيلي دئ ،او ثقة او مقبول شخصيت دئ خصوصًا د أحنافو په منځ كښې ، او له � مدارج النبوة � للمحدث الدهلوي ، البداية والنهاية ، تاريخ طبري و غيره څخه مأخوذ دي.

محترمو ! د إسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) له حضرت خديجة الكبرى (رضي الله عنها) څخه دوه ځامن او څلور لوڼې پيدا سويدي ، په ځامنو كښې يې يو قاسِم نوميدئ چې د پيغمبر (عليه الصلوة والسلام) په يوه مبارک اسم كنية كښې راغلئ دئ چې � ابوالقاسِم � دئ ، او بل عبدالله نوميدئ چې طيب او طاهر دده مبارک لقبونه وو.

او لوڼې دده مبارک (صلى الله عليه وسلم) كومې چې له حضرت خديجې څخه پيداسويدي دادي :

زينبه ، أم كُلثوم ، رقيه ، فاطمة .

مطابق د ډير مشهور قول حضرت فاطمه (رض) دده مبارک په دغو څلورو لوڼو كښې كم عمره او كشره لور وه.

ځامن مباركان د رسول (صلى الله عليه وسلم) چې هر څو وو دده مبارک په حيات كښې وفات سويدي .

د حضرت فاطمې د ولادت په نيټه كې ډير اختلاف دئ ، ځينو علماؤ فرمايلي دي چې د أصحابُ الفيل يا د فيل له واقعې څخه ۳۵ كاله تير سوي ول او د إسلام د پيغمبر و نبوت ته ۵ كاله لاپاته وه چې ددې مباركې تولد وسو.

او شيخ أبو محمد بن خشاب په خپل كتاب � مواليد � كښې له إمام محمد باقر څخه روايت كړئ دئ چې ولادت د فاطمې (رضها) د إسلام د پيغمبر له بعثت او نبوت څخه پنځه كاله وروسته سوئ دئ ، او دغه راز نور قولونه هم سته چې يو دبل سره په دې باره كښې ډير توپير لري .

د فاطمة الزهرآء د زوكړې بيان :

شيخ مفيد په � روضة الواعظين� كښې ذكر كړيدي چې كوم وخت حضرت خديجة (رضي الله عنها) په فاطمة الزهرآء سره حملداره سوه نو د إسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) و حضرت خديجې ته وفرمايل چې:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې خديجې ! حضرت جبرئيل ماته خبر راکړ چي دغه کوچنی (يعني چي اوس د حضرت خديجې په رِحَم کښي دئ) دا به انجلۍ وي ، چي نوم بې فاطمه وي او و دې ته به ډېر پاک او پاکيزه اوله برکاتو څخه ډک نسل الله (جل جلاله) وروبخښي ، کله چي ددې مبارکي د زوکړي او د تولد وخت راغئ او خديجې ته لکه څرنګه چي معمول دئ له معمول سره سم دردونه پيدا سول ، نو دې مبارکي و خپلو خپلوانو ښځو ته خبر ورکړ او دوی يې راوغوښتلې ددې دپاره چي د تولد په وخت کښي د عادت مطابق له دې سره کومک وکړي ، خو له دې وجي چي هغه ښځې ټولي کافري او مشرکي وي نو له ورتللو څخه يې منعه وکړه او ودې مبارکي ته يې دا خبري ورولېږلې چي ته ګنهګاره سوې .

يعني د پلار او نيکه لار دې پرېښوولړه او پر محمد (صلی الله عليه وسلم) باندي دې ايمان راوړئ ، او دغه محمد چي د أبوطالب يتيم ؤ بېچاره ، خوار او غريب ؤ اوته يوه نامداره ، عزتمنه او نامداره ښځه وې دده سره دې نکاح وکړه او څموږ خبري دې نه منلې او درويشي او فقيري دې پر توانګرۍ او دولتمندۍ باندي غوره کړه ، نو موږ نسو درتللاۍ خپله چاره دې پخپله وکړه .

حضرت خديجه (رضي الله عنها) د قريشو د ښځو له دغو خبرو څخه ډېره پريشانه او دلتنګه سوه ، په دې وخت کښي په ناڅاپي ډول څلور ښځې ورته راغلې چي په رنګ ، قد او قامت کښي داسي معلوميدلې لکه چي د بني هاشم او د قريشو له ښځو څخه دي ، حضرت خديجې چي کله دغه ښځې وليدلې يودم په ترس او ويره کښي ولويده ، له دغو څلورو ښځو څخه يوې ښځې ودې مبارکي ته وفرمايل چي اې خديجې ! مه پريشاني کوه او مه ويرېږه موږ الله (جل جلاله) وتاته رالېږلي يو او موږ ستا خويندي يو ، زه حضرت ساره يم (يعني د حضرت إبراهيم[ع] بي بي) او دغه بله ښځه د عمران لور حضرت مريمه ده (يعني د حضرت عيسی [ع] مور) او دغه دريمه ښځه بيا کلثوم د حضرت موسی (ع) خور ده ، او دا څلرمه ښځه بيا حضرت بي بي آسيه ده چي د فرعون ښځه وه ، دغه موږ ټولي به په جنت کښي له تاسره ملګري يو .

بيا په دغو ښځو کښي يوه د خديجې و راسته طرف ته او يوه يې چپه طرف ته کښينستله ، او يوه يې و مخ او بله يې شا ته کښينستله ، او د حضرت فاطمې تولد وسو .

کله چي فاطمه (رضي الله عنها) پيداسوه نو له دې مبارکي څخه يوه داسي رُڼا او روښنايي وځليدله چي د مکې مکرمې پر ټولو کورو باندي يې احاطه وکړه ، او په ځمکه کښي داسي ځاۍ پاته نسو چي له هغه نور څخه دي روښانه سوئ نه وي

بيــــــت:

بر آسمانِ رسالَت هلالِ از نَو تافت

ببوستان نبوت گلي زنو بــــشگفت.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب د تفسير حسيني په �روضة الشهدآء� کښي ذکر کړيدي چي داسي روايت راغلئ دئ چي الله (جل جلاله) د جنت له حورو څخه لس حوري د جناب رسول کريم (صلى الله عليه وسلم) وکور ته ورولېږلې ، او له هري يوې سره يوه ګېوه د حوض کوثر له اوبو څخه ډکه او يو تال ورسره ؤ ، کله چي دغه حوري و خديجې ته راغلې نو په هغه ځلورو ښځو کښي کومه ښځه چي د خديجې و مخ ته ناسته وه فاطمه يې ورواخستله او په هغو اوبو سره يې پريمنځله او يوه سپينه جامه چي ورسره وه او ډيره خوشبويه وه راواخستله او فاطمة الزهرآء يې په هغه کښي و پيچله او يوه بله پاکيزه او خوشبويه ټوکره يې پر سر ورواچوله ، او بيا يې و خديجې ته وفرمايل چي اې خديجې! اوس دي نو دغه پاکه ، پاکيزه لور درواخله چي الله پاک پر دي او ددې پر نسل باندي برکت ايښئ دئ ، او دغو ټولو ښځو ودې مبارکي ته د فاطمې مبارکي ورکړه ، بيا ورڅخه رُخصت سولې .

وروسته د إسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) راغئ او حضرت خديجة الكبرى فاطمة الزهرآء دده مبارک په غيږ کښي ورکړه .

....

پوه سه ! چي د فاطمة الزهرآء (رضي الله عنها) ډير نومونه دي ، شيخ عبدالحق محدث دهلوي (رحمه الله) د مدارج النبوة په ج٢ ص٤٥٩ کښي فرمايلي دي چي ددې مبارکي يو نوم فاطمه دئ او په فاطمه سره ځکه دا مسمى سوېده چي الله تعالى دا مبارکه او ددې مبارکي محبين او مخلصين له دوږخ څخه خلاص کړيدي.

او دوهم نوم يې � بتول � دئ ، په بتول سره له دې وجي نامداره سوېده چي دا مبارکه د خپلي زماني له ټولو ښځو څخه په فضيلت او دين کښي او په إنقطاع او پريکړون کښي له ماسوى څخه د الله (جل جلاله) تنها او متفرده وه.

او دريم نوم يې � زهرآء� دئ ، په نامه سره له دې وجي نامداره سوېده چي په ښايست او جمال کښي پر نورو ښځو باندي دې مبارکي فوقيت درلودئ.

همدارنګه راضيَة ، مرضِيَة ، ميمونه ، ذکيَة هم ددې مبارکي مبارک نومونه دي ، او اسم کنية ددې مبارکي � أم محمد� ؤ .

محدث دهلوي په مدارج النبوت کښي ذکر کړيدي چي د إسلام پيغمبر فرمايلي دي :

إنّ اللهَ يَغضِبُ بِغضَبِ فاطمة ، و يرضي برِضَائها.

يعني بېشکه الله (جل جلاله) په غضب کښي کيږي او ناراضه کيږي په غضب او ناراضي سره د فاطمې ، او راضي کيږي په رضا او خوشحالي سره د فاطمې .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه محدث دهلوي ذکر کړيدي چي په صحيح حديث کي راغلي دي چي د إسلام پيغمبر فرمايلي دي:

فاطمةُ بِضعَة مني ، مَن آذاها فقد آذاني و من أبغضها فقد أبغضني .

يعني فاطمه يو ټوټه او برخه ده له ما څخه ، هر څوک چي تکليف ورسوي ودې ته نو په تحقيق سره هغه و ماته تکليف ورساوه او هر څوک چي بغض وکړي له دې سره نو په تحقيق سره هغه له ما سره بغض وکړ .

....

پوه سه! چي په دې باره کښې هم إختلاف دئ چي ددې مبارکي نکاح له حضرت علي (کرم الله وجهه) سره څه وخت وسوه؟

اول قول دا دئ چي په دوهم کال د هجرت د رمضان په مياشت کښي د بدر له غزا څخه وروسته ، او ځينو ويلي دي چي د أحد له غزا څخه وروسته ددې مبارکي نکاح له حضرت علي بن ابي طالب سره وسوه ، او د واده مراسم يې د ذي الحجې په مياشت کښې تر سره سول .

دوهم قول دادئ چي د رجب په مياشت کښي يې نکاح ورسره وسوه .

دريم قول دادئ چي د صفري په مياشت کښي په وحي او د الله (جل جلاله) په حکم سره ددې مبارکي نکاح له حضرت علي سره وسوه ، په دغه وخت کښي ددې مبارکي عمر ١٥ کاله او پنځنيم مياشتي وو ، او د حضرت علي عمر ٢١ کاله او پنځه مياشتي وو .

له حضرت علي څخه ددې مبارکي دغه اولاد سوئ دئ :

حسن ، حسين ، محسن ، زينبه ، أم کلثوم ، رقيه .

)کذا في مدارج النبوة للمحدث الدهلوي . (

پوه سه ! چي دفاطمة الزهرآء وفات په صحيح قول د رمضان المبارک په دريمه د سه شنبې په شپه سوئ دئ ، په دغه وخت کښي د إسلام د پيغمبر له رِحلَت او وفات څخه ٦مياشتي تيري سوي وي ، او په بقيع کي ددې مبارکي دفن په شپه کښي ترسره سو ، او د جنازې لمونځ يې حضرت علي او په يوه قول يې حضرت عباس (رضي الله عنهما) ادا کړ .

پوه سه ! چي په مَدفَن ددې مبارکي کښي هم إختلاف دئ ،ځيني وايي چي ددې دفن ددې مبارکي په خپل کور کي سوئ دئ کوم چي د مسجد نبوي په داخل کښي راځي ، او يو قول داسي راغلئ دئ چي مَدفن ددې په هغه مسجد کښ دئ چي په بقيع کښي موجود دئ او و دې مبارکي ته منسوب دئ (کذا في مدارج النبوت وغيره ، والعلم عندالله).

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د إسلام د څلرم خليفه حضرت علي ابن أبي طالب (عليه السلام) مناقب او فضايل

بسمه تعالی !!!

محترمو مسلمانانو ! مطابق د عقيدې د أهل السنت والجماعت حضرت أميرالمؤمنين علي (رضي الله عنه) څلرم شخص دئ له خلفاؤ راشدينو څخه ، او وروسته له أمير المؤمنين عثمان بن عفان (رضي الله عنه) څخه څلرم شخص دئ ، چې په أفضليت کښې پر نورو ټولو صحابه کرامو باندې پرته له حضرت أبوبکر ، عمر ، عثمان (رضي الله عنهم) څخه موقعيت او قرار لري.

فضايل او کمالات دده مبارک أظهر من الشمس دي ، خو په دې وجه چې دَی مبارک د أصحابُ العباء او د أهل بيت النبوة دوهم شخص دئ او دغه مبارکه مياشت د محرم الحرام د أهل بيت د فضائلو له بيانولو سره واضح او ښکاره تناسُب لري غواړم چې دده مبارک فضآئل او مناقب هم په دې سلسله کښې درج کړم .

١) : (کله چې د إسلام پيغمبر له (صلی الله عليه وسلم) حجة الوداع څخه فارغ سو او د مدينې منورې پر طرف باندې سره له اصحاب کرامو راروان سو ، نو کله چې و � غدير خُم� ته چې له ناحيو څخه د جحفې دئ او په منځ کښې د مکې معظمې او مدينې مطهرې واقع دئ راورسيدئ نو مخ مبارک يې و خپلو مبارکو أصحابو ته راوګرځاوئ او داسې يې ورته وفرمايل :

أ لستم تعلمونَ أني اولی بالمؤمنينَ من أنفسِهم ؟ قالوا بلی . !

يعني اې اصحابو ! ايا نه ياست تاسې چې عالمان ياست تاسې په دې خبره چې زه ډير نژدې يم و مؤمنانو ته ، يا ډير دوست يم د مؤمنانو له نفسو او ځانو څخه د دوی ؟ اصحابو ورته وويل چې هو ! (يعني بېشکه ته و مؤمنانو ته د دوی تر ځانو و دوی ته ډير ورنژدې يې او ددوی ترځانو د دوی ډير دوست يې) .

وروسته له دې د إسلام پيغمبر د حضرت علي (رضي الله عنه) لاس ونيوئ او داسې يې وفرمايل:

اللهم مَن کنتُ مولاه فعلي مولاه ، الله والي من والاه و عادي من عاداه ، أنصر مَن نصره و اخذل من خذله ، اللهم ادرالحقَّ معَه حيثُ دارَ (مدارج النبوة للمحدث الدهلوي ص۴۰۱) .

يعني اې الله ! د هر چا چې زه مولا يم نو علي هم د هغه مولا دئ ، اې الله! دوستي او محبت وکړه له هغه چا سره چې له علي سره دوستي کوي او دښمني وکړه له هغه چا سره چې له علي سره دښمني کوي ، مدت وکړه (يعني اې الله !) د هغه چا چې هغه د علي مدد کوي او ترک د مدد وکړه (يعني نصرت او کومک مه ورسره کوه) له هغه چا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره چي هغه له علي سره مدد او کومک نه کوي ، اې الله ! راگرځوه حق له علي سره هر چیري چي دَی گرځي (یعني دَی او حق مه سره جلا کوه) .

)۲ : (د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي:

لا یُحِبُّ علیًا منافقٌ و لا یُبغِضُه مؤمنٌ (رواه الترمذي ج۲ ص۶۹۱) .

یعني : محبت نکوي له علي سره هیڅ منافق او بغض نکوي له ده سره هیڅ مؤمن .

)۳ : (له حضرت سَعد بن أبي وقاص څخه روایت دئ چي نبي (صلی الله علیه وسلم) و حضرت علي ته وفرمایل :

أنتَ مني بمنزلةِ هارون مِن موسی (ع) (رواه الترمذي وقالَ هذا حدیث صحیحٌ) .

یعني اې علي ! ته په نسبت و ماته داسي منزلت او مقام لرې لکه چي څنگه مقام حضرت هارون (ع) په نسبت و موسی (ع) ته درلودئ .

پوه سه ! چي کله چي د إسلام پیغمبر د تبوک و غزا ته تلئ نو حضرت علي یې په مدینه منوره کښي د خپل ځان د خَلَف یا په بل تعبیر د خلیفه په حیث پریښووئ ، لکه کله چي موسی (ع) و کوه طور ته تلئ نو یې هارون (ع) په بني اسرآئیلو کښي د خپل ځان د خلَف په توگه پریښووئ ، نو حضرت علي (رض) د إسلام و پیغمبر ته عرض وکړ چي اې د خدای رسوله ! ته ما څنگه د ښځو او کوچنیانو په ډول تر شا پریږدې او له ځان سره مي نه ملگرئ کوې ؟ نو په دې وجه د خدای رسول وده ته مذکور حدیث وفرمایه (أنظر حاشیة الترمذي) .

)۴ : (له حضرت زرین حُبیش (رض) څخه روایت دئ چي حضرت علي (رضي لله عنه) فرمایلي دي چي ځما دي په هغه ذات قسم وي چي دانه چاودلې ده او واښه یې ورڅخه راایستلي دي او هر خاوند د روح یې پیدا کړئ دئ ، چي بېشکه شان دادئ چي د إسلام پیغمبر و ماته داسي توصیه کړېده چي محبت به نه کوي له ما سره مگر مؤمن او بغض به نه کوي له ما سره مگر منافق (رواه مسلم ، کذا في المشکوة) .

)۵ : (له حضرت عِمران بن حصین څخه روایت دئ چي نبي (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي:

إن علیا مني و أنا منه ، وهو ولي کل مؤمنٍ (رواه الترمذي ، کذافي المشکوة) .

یعني بېشکه علي له ما څخه دئ او زه له ده څخه یم ، او دَی مددگار او دوست د هر مؤمن دئ .

)۶ : (له إبن عُمر څخه روایت دئ چي د إسلام پیغمبر و حضرت علي ته وفرمایل :

أنـــتَ أخـــي فـــي الدنیـــا والاخرة (رواه الترمذي ، کذافي المشکوة) .

یعني اې علي ته ځما ورور یې هم په دنیا کښي او هم په آخرت کښي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷) : (له حضرت أنس (رضي الله عنه) څخه روايت دئ چي د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) په حضور کښي يو مرغه (يعني چي کباب سوئ ۇ او يو چا ورته هديه کړئ ۇ) پروت ۇ ، نو ده مبارک داسي دُعا وکړه:

اللهم اتني بأحب خلقک اليک ، يأكلُ معي هذا الطيرَ . (رواه الترمذي) .

يعني اې الله ! و ماته داسي څوک راوله چي له جملې څخه د ډيرو محبوبو د مخلوق ستا وي و تاته چي دغه مرغه له ماسره وخوري .

نو حضرت علي (رض) راغلئ بيا يې هغه مرغه ورسره وخوړئ .

۸) : (له حضرت علي څخه روايت دئ چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) و ماته و فرمايل چي په تا کښي يو نادر صفت د حضرت عيسی (ع) موجود دئ ؛ ځکه چي د عيسی (ع) په باره کښي يهودانو تفريط کړئ وو چي له ده مبارک سره يې بُغض کاوئ او دده پر مور مبارکه يې بُهتان وايه ، او نصاراوو بيا له ده سره په محبت کښي إفراط کړئ دئ چي وده ته يې داسي منزلت او مقام ثابت کړئ دئ چي هغه ده لره نسته .

يعني ځکه نصاری ، ځيني حضرت عيسی (ع) خدائ بولي او ځيني يې د خدائ ځوی بولي او ځيني يې دريم د دريو خدايانو بولي .

بيا حضرت علي (رض) فرمايلي دي چي دوه نفره به ځما په سبب په هلاکت کښي لويږي :

اول : هغه څوک چي ځما په محبت کښي إفراط او تر حدتيرئ کوي او ځما مدحه په هغو شيانو سره کوي چي هغه په ماکښي موجود ندي.

دوهم : هغه سړئ چي له ما سره بغض کوي او د دُښمنۍ په وجه پر ما باندي بُهتان وايي .

(رواه أحمد .)

پوه سه ! چي اول قسم خلگ عبارت دي له روافضو او شيعه گانو څخه چي د حضرت علي په شان کښي او دده په محبت کښي دونه إفراط او تر حد تيرئ کوي لکه څرنگه چي نصاراوو د حضرت عيسی (ع) په شان کښي کړئ دئ .

او دوهم قسم خلگ عبارت دي له خوارجو څخه ، چي له حضرت علي سره د دښمنۍ په وجه يې و ده مبارک ته د کفر نسبت کاوئ ، او داسي تفريط يې دده مبارک په شان کښي کړئ دئ لکه څرنگه چي يهودانو د حضرت عيسی (ع) په شان کښي کړئ وو .

۹) : (مولانا حسين واعظ کاشفي (رحمة الله تعالی علیه) په � روضة الشهداَء � کښي فرمايلي دي چي إمام أحمد فرمايلي دي چي د هيڅ صحابي په فضيلت کښي دونه روايتونه و ماته په ثبوت ندي رسيدلي لکه څونه چي د حضرت

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي (رضوان الله تعالى عليه) په شان کښي راته ثابت سويدي ، همدارنګه مولانا مذکور ذکر کړيدي چي تولد دده مبارک دننه په خانه کعبه کښي سوئ دئ ، او دغه شرف نه تر ده له مخه نه له ده څخه وروسته چاته حاصل سوئ دئ ، لکه چي يوه عربي شاعر فرمايلي دي :

ولدته في الحرمِ المعظمِ أمه طابت و طابَ وليدها والمولدُ

بيـــــت :

ګوهر چو پاک بود و صدف نيز پاک بود

آمـــــد ميـــــانه يي حرمِ کعبه دروجـــود

کعبش زي فيض کعبه صفا داشت لا جرم

بر دوش سيد دوجـــــهان جلـــوها نمـود

محترمو ورونو ! سلسله د بيان د فضائلو د حضرت علي (رضوان الله تعالى عليه) په تقرير او تحرير کښي و پاۍ ته نسي رسيدلاۍ نو کوم څه چي مي ذکر کړل په هغه سره إکتفا کوم ، خو په مختصر ډول و دريو نورو خبرو ته ګورۍ :

)١ (خبر داده چي د نورو صحابه کرامو له نومو سره صرف � رضي الله عنه� ويل کيږي او دده مبارک له نامه سره � کرم الله وجهه � هم ويل کيږي ، ددي دوې وجې دي:

اوله وجه يې داده چي ده مبارک په هيڅ وخت کښي و بوت ته سجده نده کړې.

دوهمه وجه يې داده چي کافرانو به له ده سره د سختي دُښمنۍ په وجه دده په شان کښي داسي ويل � سوَّد الله وجهه� نو مسلمانانو ددوۍ په رد کښي د حضرت علي له نامه سره دا وينا شروع کړه چي کرم الله وجهه.

محترمو مسلمانانو ! مسلمان ته پکار ده چي په صحيح ډول په إسلام ځان اګاه کړي ، خصوصًا و علماوو ته ، داخبر مي په دې خاطر درته وکړه چي ما له ايران سره په يوه مرکه کښي د حضرت علي له نامه سره د � عليه السلام � جمله په بار بار ويلې وه نو ډيرو ملايانو او طالبانو ته له دې خبري څخه خورا کرکه پيدا سوېوه ؛ ځکه د دوۍ په معلومات کښي دا خبره وه چي عليه السلام د حضرت علي له نامه سره ويل د روافضو کار دئ ، ځکه په حقيقت کي دغه جمله د نبي له نامه سره ويله کيږي ، خو محترمو ! اصلي اسلامي صورتحال دغه ډول ندئ په دوۍ کښي چي ځيني له ما سره مخامخ سويدي نو وروسته له دې چي په دې باب مي له أصلي اسلامي هدايت څخه اګاه کړيدي دا توصيه مي هم ورته کړېده چي و عالم او طالب ته پکار ده چي په صحيح معنى له إسلام څخه ځان باخبره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وساتي ، دا يو بل خصوصيت د حضرت علي دئ چي دده له نامه سره � عليه السلام � هم ويل كيدلائ سي ، بلكي دده د اولادې له نومو سره هم عليه السلام ويل كيدلائ سي .

صاحب د تفسير مظهري چي هر ځائ په خپل كتاب كښي د حضرت علي نوم ذكر كوي ـ عليه السلام ـ ورسره وايي .

په تاريخ طبري كښي چي هر چيري د حضرت علي نوم ذكر كيږي د � عليه السلام � جمله ورسره وايي.

شيخ عبدالحق محدث دهلوي په مدارج النبوة كښي د إمام جعفر صادق له نامه سره هم عليه السلام وايی.

صاحب د أصول الشاشي ، د أصول الشاشي په خطبه كښي فرمايلي دي : والسلام على أبي حنيفة و أحبابه.

ځما په فكر و حضرت علي ته دا خصوصيت په دې وجه پيدا سوئ دئ چي رسول (علي الصلوة والسلا) وده ته فرمايلي دي :

أنت مني بمنزلة هارون من موسى إلا أنه لا نبي بعدي (كذا في المشكوة) .

۲) خبر داده چي د حضرت علي (رض) او د معاويه په منځ كښي چي كومي شخړي راغلي دي نو په دې باره كښي د أهل السنت والجماعت ، خصوصًا ځموږ د أحنافو مَوقِف دادئ چي په هغوی ټولو شخړو كښي حضرت علي پر حق ؤ او حضرت معاويه په إجتهاد كښي خطا وتلئ ؤ ، او مقصود د دواړو حق و منځ ته راوستل ؤ (أنظر شرحَ العقائد ، نبراس ، شرح مقاصد وغيره) .

۳) خبره داده چي كوم حديثونه چي د حضرت علي په باره كښي راغلي دي چي يوه برخه يې ما درته ذكر كړه په هغوی كښي ځيني داسي حديثونه سته چي شيعه ګان يې پر دې خبره باندي دليل ګرځوي چي د إسلام د پيغمبر څخه وروسته حقدار په خلافت سره حضرت علي ؤ ، خو دا استدلالات د دوی غلط دي او په ترمذي ، مدارج النبوت او په كتابو د عقائدو كښي د دوی جوابونه سويدی .

په حقيقت كښي شيعه ګان ددې خبري مصداق دي چي :

پنج ويني شش نه ويني

يعني دوی و هغو احاديثو ته ګوري چي د حضرت علي په شان كښي راغلي دي او له هغو احاديثو څخه سترګي پټوي چي د نورو درو خلفايي راشدينو په باره كښي راغلي دي ، لكه چي د حضرت أبوبكر په شان كښي يو دا مبارك حديث راغلئ دئ چي بخاري وغيره يې روايت كړئ دئ :

ما طلعت الشمس بعدالنبيين على أفضل من أبي بكر .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)والسلام و من الله التوفيق. (

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حضرت امام حسن او امام حسين رضي الله عنهما مناقب ا وفضائل

)١ : (داسلام پيغمبر په يوه مبارک حديث کښي فرمايلي دي:

ان جبريل يعين الحسين واني احب ان اعين الحسن (انتهى مختصرًا) .

اخرجه الحارث بن ابي اسامه عن محمد بن علي كذافي الخصائص الكبرى للسيوطي جلـ٢ـد صفحـ٤٦٥ـه.

يعني بيشکه جبريل وحسين ته کومک ورکوي اوبيشکه زه نو داخوښوم چي وحسن ته کومک ورکړم.

دا مبارکه خبره داسلام پيغمبر هغه وخت وکړه چې حسنينو غيږ سره ايستله اورسول الله صلى الله عليه وسلم دامام حسن پرطرف خبره کوله نوفاطمي رضي الله عنهاورته وويل چي اي دخدائ پاک رسوله ته له حسن سره کومک کوي لکه چي دي ترحسين درباندي ګران دئ.

)٢: (ابن عساکر له حضرت ابن عُمر څخه روايت کړئ دئ چي ده مبارک فرمايلي دي:

كان على الحسن والحسين تعويذانِ فيهما زغبٌ مِن زَغبِ جناح جبرئيل (كذا في الخصائص الكبرى في الصفحة المذكورة) .

يعني پر حسن او حسين باندي دوه تعويذونه راځړيدل چي له وړو او ميده بنو څخه د وزر د جبريل (ع) ول .

)٣ : (له حضرت أبي هريرة (رض) څخه روايت دئ چي رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي :

مَن أحبَّهما فقد أحبني و مَن أبغضهما فقد أبغضني (رواه الإمام أحمد ، كذا في البداية والنهاية ج٨ص٦٠٢) .

يعني هر چا چي مينه او محبت وکړ له حسن او حسين سره ، نو په تحقيق سره هغه له ما سره مينه او محبت وکړ او هر چا چي بغض وکړ له دوی دواړو سره نو په تحقيق سره هغه له ما سره بغض وکړ .

)٤ : (له حضرت أنس بن مالک څخه روايت دئ چي له رسول الله (صلى الله عليه وسلم) څخه پوښتنه وسوه چي ستا په أهل بيت کښي کوم يو وتاته ډير محبوب دئ ؟ نو ده مبارک په جواب کښي ورته وفرمايل چي حسن او حسين.

)رواه أبو يعلى الموصلي ، كذافي البداية والنهاية في الصفحة المذكورة . (

)٥ : (له حضرت أبي سعيد څخه روايت دئ چي رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

الحسن والحسين سيدا شِبابِ أهلِ الجنة إلا ابني الخالة : يحيى و عيسى (رواه أبوالقاسم البغوي ، كذافي البداية)
.

يعني : حسن او حسين دوه سرداران د ځوانانو د جنت دي ، مگر ماسوی له دوو نفرو چي د خالة ځامن دي چي هغه حضرت يحيى او عيسى (عليهماالسلام) دي .

محترمو ورونو ! اوس د حسنينو د هر يوه تنها تنها په مختصر ډول څه فضايل درته ذكر كوم:

اول إمام حسن (رضي الله تعالى عنه) :

حاكم له عبدالله إبن عبيدالله څخه روايت كړئ دئ چي حضرت إمام حسن پنځويشت حجه پياده او د پښو په تگ كړيدي ، سره له دې چي سورلۍ او مركبونه به هم په زياته اندازه ورسره ول (كذا نقله السيوطي) .

إبن سَعد له علي بن زيد څخه روايت كړئ دئ چي إمام حسن دوه كرته خپل ټول جايداد په داسي ډول د خدائ د رضا لپاره صرف كړ چي له ده سره به هيڅ شئ په كور كښې پاته نسو ، او دارنگه يې دري كرته بيا د خپل جائداد نيمئ د خدائ د رضا لپاره صدقه كړ تر داسي حده چي خپله يوه چوټه بې خيرات كړه او بله بې پرېښووله او يوه موزه بې خيرات كړه او بله بې پرېښووله (ذكره السيوطي ، كذا في النبراس) .

په � كښې ذكر سويدي چي د أهلبيتو له دوولسو إمامانو څخه دوهم امام حضرت إمام حسن (رضي الله عنه) دئ ، إسم كنية دده مبارک أبو محمد ؤ او لقب يې تقي او سيد وو ، په دريم كال د هجرت درمضان مبارک په نيمايي كي په مدينه منوره كښې دده مبارک تولد وسو .

كله چي د إسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) دده مبارک له زوكړي څخه خبر سو نو يې د فاطمة الزهرآء وكورته تشريف وروړ او له حضرت علي (كرم الله وجهه) څخه يې پوښتنه وكړه چي پر ده باندي مو كوم نوم ايښئ دئ ؟

حضرت علي ورته وفرمايل چي ستا بې مشوري خو موږ دا د ځان حق نه بلئ چي پر ده باندي نوم كښېږدو ، البته ځما په زړه كښې دا خوښه ده چي د � حرب � په نامه سره يې مسمى كړو !

د إسلا پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) ورته وفرمايل چي زه بيا د الله (جل جلاله) بې اذنه نسم كولاءئ چي پر ده باندي نوم كښېږدم ، په دې وخت كښې حضرت جبريل (ع) راغلئ او د إسلام و پيغمبر ته يې وويل چي:

اې محمده ! الله پاک پر تا باندي سلام وايي او بيا فرمايي چي حضرت علي نسبت و تاته داسي دئ لكه چي حضرت هارون نسبت و موسى (ع) ته ؤ ، نو د هارون (ع) ځوى � شبر � نوميدئ نو ته هم بايد پر دغه مبارک لمسي باندي او د حضرت علي پر دغه عاليقدره ځوى باندي د شبر نوم كښېږدې!

د إسلام پيغمبر ورته وفرمايل چي ځموږ ژبه خو عربي ده او شبر خو د عبري زبان كلمه ده!

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت جبرئیل ورته وویل چي په عربي کښي د شبر معنی � حسن � ده ، نو په دې سبب یې پر ده مبارک باندي د حسن نوم کښېښووئ .

د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) د حضرت إمام حسن په ښي غوږ کښي اذان او په چپ غوږ کښي إقامت وکړ (البته د نامه تر ایښودلو له مخه) بیا یې دده مبارک عقیقة په دوو سپینو پسو سره چي لیږ توروالئ یې هم درلودئ (چي په عربي کښي أملح ورته ویل کیږي) وکړه ، او د یوه پسه ورون یې دده مبارک و قابلې ته ورکړ او دده د سر مبارک د وریښتانو په وزن یې سپین زر خیرات کړل .

حضرت إمام حسن له سیني څخه بیا تر ککرۍ پوري تر ټولو خلګو د إسلام له پیغمبر سره ډیر مشابه ؤ .

شیخ فرید الدین عطار (قدس سره) په خپل کتاب کښي چي د � گل وهرموز � په نامه دئ د إمام حسن په شان کښي دا ډول فرمایلي دي ، مثنوي :

إمامي کو امامت را حســــــن بود حسن آمد که جمله حسن ظن بود

همه حسن و همه خلق و همه حلم همه لطف و همه جودو همه علم

شب از زلف سیاهـــش تیره مـانده ز رویش مــاه روشن خیره مانده

لبش قـــائم مقام حـــوض کــــوثر که بودي چــــشمه نـــوش پیـمبر

چـــنان نوشي بزهر الــود کــردنـد دلش خـــون و جگر پالوده کردند

ز زهرش چون جگر شد پاره پاره ز غصه گشت خونین سنگ خاره.

همدارنګه یو بل بزرګ د حسنینو په بار کښي داسي فرمایلي دي ، مثنوي :

هست بر أهل معرفت روشن صفت حضرن حســـین و حسن

آن یــــکي اختریست تـــابنده وان دیگر گـــوهریست رخشنده

آن یکي نور دیـــدهء نبوي و ان یکي شمع جان مرتضوي

روي آن صاف تر زلمعهء بدر گیــسوي این نمونهء شب قـدر

آن یکي ماه آســمان کمال وان دگر سرو بوســـتان جمال.

)کذا في روضة الشهدآء للکاشفي . (

صاحب د نبراس د نبراس په ص٥١٦ کښي فرمایلي دي :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

و مِن أعظمِ مناقبه تسليم الخلافة حفظًا للدماَء مع ما كان معه من عساكر كالجبال .

يعني بعضي له ډيرو غټو مناقبو د إمام حسن دادئ چي ده و حضرت معاويه ته په دې وجه خلافت تسليم کړ چي د مسلمانانو وينه تويه نسي ، سره له دې چي د غرو په ډول فوج او لښکر ورسره وو .

په � صواعق � کښي ذکر سويدي چي دده مبارک ښځي په امر د يزيد بن معاويه وده مبارک ته زهر ورکړل ، يعني چي د هغو زهرو په وجه دَی مبارک په شهادت ورسيدئ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سبط رسول سیدشباب أهل الجنة ، شهید کربلا حضرت إمام حسین د مناقبو پاته او ځانګړې برخه

بسمه تعالی !!!

محترمو ورونړو ! په دې برخه کښې د حضرت إمام حسین (رضي الله عنه) په اړه ځینې ځانګړي مطالب و تاسي محترمو ته ذکر کوم ، او په راتلونکیو برخو کښې به ان شآءالله دده پاڅون په مقابل کښې د یزید ، دده مبارک د پاڅون شرعي حکم او له ده سره چې کوم څوک ملګري ول دهغوی او دده د شهادت ذکر ، د یزید قبائح او پرده باندې د لعنت ویلو د جواز او د نه جواز په اړه اساسي او موثق معلوماتونه درکړه سي.

اوس ددې برخې په مطالبو پیل کوم :

قدرمنو ! په شواهد النبوة کښې راغلي دي چې حضرت امام حسین د أهل بیت له امامانو څخه دریم إمام دئ او ابوالأئمة هم ورته ویل کیږي ، اسم کنیة دده مبارک أبو عبدالله ؤاو ذکي ، شهید ، سبط او شهید دده مبارک لقبونه وو .

د هجرت په څلرم کال د شعبان په ۴ یا په ۵ د سي شنبې په ورځ په مدینه منوره کښې دده مبارک تَوَلد وسو ، علماوو ذکر کړیدي چې موده د حمل دده مبارک شپږ میاشتي وه ، او هیڅ کوچنئ د شپږو میاشتو ندئ له مور څخه پیداسوئ چې بیا دي ژوندئ پاته سوئ وي ماسوا له دوو نفرو : اول یحیی بن زکریا علیهماالسلام) دوهم حضرت امام حسین (رضي الله عنه) ، او د حضرت امام حسن د ولادت ، او د فاطمې د علوق او حمل کیدلو په امام حسین سره پنځوس ورځي مفاصله په منځ کښې راغلې ده ، نو حضرت امام حسین اوه میاشتي او شل ورځي له امام حسن څخه کشر ؤ .

کله چې د امام حسین تولد وسو ، چې یوه بزرګ ددې تولد خوشحالي په دې شکل تعبیر کړیده ، قطعه :

طلوع کرد بتائید حق ز بـــرج کـــــمال مه خجسته روخ و اختري مبـــارک فال

ازین نهال شرف تازه گشت گلشن دین چنانکه تازه شود برگ گل زباد شمال.

د اسلام پر پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) باندې دده مبارک د تولد زیرئ وسو ، حضرت رسول أکرم في الحاله د فاطمة الزهرآء و کورته تشریف یووړئ ، حضرت أسمآء بنت عمیس چې د حضرت حسین دایه توب یې کاوئ په داسي حال کښې چې حضرت حسین یې په یوه خرقه کښې پیچلئ ؤ دده مبارک په غیږ کښي کښېښووئ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د إسلام پيغمبر دده مبارک په ښي غوږ کي اذان او په چپ غوږ کي اقامت وکړ ، بيا يې و حضرت علي ته وفرمايل چي کوم نوم دي پر ده باندي ايښئ دئ ؟ حضرت علي ورته وويل چي ما نه غوښتل چي ستا له صوابديد څخه پرته پر ده باندي نوم کښيږدم ، د إسلام پيغمبر وفرمايل چي زه نو بيا د الله (جل جلاله) و حکم ته گورم.

په دې حال کي حضرت جبريل (ع) رالئ او وې ويل چي د حضرت هارون (ع) دوهم ځوی شبير نوميدئ او د شبير معنی په عربي حسين دئ ، نو يې په دې وجه پر ده باندي د � حسين � نوم کښيښودئ .

دده مبارک د تولد په اومه ورځ يې د عقيقې په نيت دوه پسونه حلال کړل او دده مبارک سر يې وروخريئ او د هغو وريښتانو په تاله يې سپين زر خيرات کړل (كذا في روضة الشهدآء ص ١٨٢ للإمام الكاشفي)

همدارنگه په يوبل روايت کښې راغلي دي چي کله چي امام حسين رضي الله عنه پيداسو نو الله جل جلاله وحضرت جبرائيل عليه السلا ته وفرمايل چي ولاړسه زماوحبيب ته زماله طرفه دده دلمسي مبارکي ورسوه اووروسته له هغه يې په دي هم خبرکړه چي دغه حسين به يووخت ستادځينوامتيانوله لاسه په قتل رسيږي اوددي تعزيت اوفاتحه خواني هم زماله طرفه وررسوه

حضرت جبرائيل عليه السلام چي دغه الهي پيغام دخداۍ ورسول ته راورساوه اوداسلام پيغامبر اوحضرت علي اوفاطمه له دې خبري څخه اگاه سول اوداسلام پيغامبر وحضرت فاطمي ته وفرمايل چي داواقعه به هغه وخت وي چي نه به ته يې اونه به زه يم اونه به حسن وي حضرت فاطمي دچغواوبغاروپه حال کښې داسي وفرمايل چي �کاشکي زه هغه وخت ژوندي وای ترڅوچي دحسين دمصيبت مراسم مې پرځاۍ کړي وای�په دې وخت کښې يوهاتفي اواز راغلي چي اي فاطمي ته غم مه کوه دقيامت ترورځي پوري به (يعني په چوکاټ کښې دشريعت هرکال مسلمانان دحسين دمصيبت مراسم ترسره کوي بيت---

زين مصيبت داغهابرسينهء سوزان ماست زين غزاسدشعلهء غم بردل بريان ماست.

کذاذکره مولانا حسين الکاشفي صاحب تفسيرحسيني

توجه...

محترمومسلمانانودامام حسين اودکربلا دشهيدانو دمصيبت مراسم په هغه ډول ترسره کول لکه چي يې شيعه گان ترسره کوي دااهل السنت والجماعت په مسلک کښې خصوصاً داحنافو په مذهب کښې ناروا اوله اسلام څخه وتلي کاردي ،البته دعاشوراء په ورځ دامام حسين اودکربلا دشهيدانو حالات بيانول يا په هغوئ کښې تأمل اوفکرکول اوپه نتيجه کښې ددې په زړه کښې دلسوزي اودردپيداکيدل اوترسترگو په غيري اختياري ډول اوښکي راتوييدل اوددوي په حق کښې دعاگاني اوخيراتونه کول داسلام له اصولواوله فروعوسره موافق اوصالح عمل دئ کوم څوک چي دغه کارهم بدعت سيئه يانارواا بولي نوداډيرنامرداوبي لاري انسان کاردئ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيخ مفيد ذکرکړيدي چي هغه وخت چي جبرائيل عليه السلام دحسين دمبارکي لپاره وحضورعليه السلام ته راتلی نوپريوه فرشته باندي راغلي چي پرمځکه باندي غورځيدلي وه دغه فرشته قطرس نوميدله چي په دريم اسمان کښي داويا زره فرشتومشره وه، حضرت جبرئيل ورته وويل چي قطروسه ولي ژاړي اوداځه کيفيت درپيښ سويدئ قطرس ورته وويل چي داالله جل جلاله په يوه حکم کښي ادناقدر سستي راڅخه وسوه او په نتيجه کښي مي وزرونه وسوځيدل

اي جبرائيله :ماداسلام وپيغمبر ته درسره بوځه ښايي چي دده په برکت دغه مشکل ځما حل سي نوحضرت جبرائيل دغه فرشته داسلام وپيغمبرته حاضره کړه داسلام پيغمبر چي ددي له حال څخه خبرسو نويې ورته وفرمايل چي ورسره اوخپل ځان په حسين ومښه قطرس چي دغه کاروکړ نوفي الحاله يې بيرته وزرونه پيداکړل اوودريم اسمان ته يې پروازوکړ اووخپلي عبادت خاني ته ورسيدله، بيا چي کله دامام حسين رضي الله عنه ل شهادت څخه خبره سوله نويې په افسوس سره وويل چي کاشکي زه له دي واقعي څخه مخکي خبره سوي وای چي له نوروټولو خپلو فرشتوسره مي دده دکومک دپاره وځمکي ته ځان رسولای وای..

انظرروضة الشهداء ،لصاحب تفسيرحسيني . والسلام.........

بسمه تعالئ....

محترموپه دي برخه کښي په دي باب بيان درته کوم چي دحضرت امام حسين اودده داهل بيت اوملگريو له هغو مصائبو څخه چي په کربلاکښي دوی ورسره مخامخ سول ، اودارنگه دحضرت امام حسين له شهادت څخه داسلام پيغمبراو فاطمة الزهرااوعلي کرم الله وجهه له پخوالا داالله جل جلاله له طرفه اگاه اوخبردار گرځيدلي وو ، لکه چي په تيره برخه کښی دروضة الشهداء په حواله يوروايت ما درته ذکرکړ خواوس غواړم چي په دي باب پوره وضاحت درته وکړم نوورته متوجه سي.

اول : له ثابت بن انس څخه روايت دئ چي فرشتي او ملکي دباران له الله پاک څخه ونبي عليه السلام ته دورتللو اجازه وغوښتله نواالله پاک اجازه ورکړه يعني نودغه فرشته ونبي عليه السلام ته راغله ، بيانبي عليه السلام و ام سلمي رضي الله عنها ته حکم وکړ چي ودروازي ته گوره اوڅوک مه راپريږده ، بيا حضرت حسين راغلي يعني هغه وخت چي دی کوچني وو اودنبي عليه السلام ومبارکوووږو ته ورغورځيدي نودغي فرشتي و رسول عليه السلام ته عرض وکړ چي ايا ! ته حسين خوښوي ده مبارک ورته وفرمايل چي هو: نودغي دباران فرشتي ورته وويل چي بيشکه ستادامت له لاسه به دي قتل کړسي بيا يې له کربلا څخه يوقسم سره خاوره هم راواخستله اونبي عليه السلام ته يې ورښکاره کړه بياحضرت

ام سلمي دغه خاوره دخپلي جامي په يو طرف کښي واچوله

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتهی مع ادنی اختصار . رواه احمد کذا في البدایه والنهایه ج ٨ص ٥٩٦

دوهم : له حضرت انس بن حارث څخه روایت دئ چي ما به له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه اوریدل چي ده مبارک به فرمایل (ان ابني [یعني الحسین] یقتل بارض یقال لها کربلاء فمن شهد منکم ذالک فلینصره) رواه ابوالقاسم البغوي

کذافي البدایه والنهایه.

یعني بیشکه څما څوی حسین به قتل کړکیږي په داسي ځمکه کښي چي کربلا ورته ویل کیږي نوڅوک که له تاسي څخه په هغه وخت کښي حاضروو نومدَت دي وکړي یعني دحسین .

دریم :له حضرت علي ابن ابي طالب څخه روایت دئ چي دي مبارک کله چي صفین ته تلي نوپرکربلاء باندي راغلي بیا یې پوښتنه وکړه چي ددغه ځای نوم څه دئ خلګوورته وویل چي ددي ځای نوم کربلاء دئ ، نوده مبارک وفرمایل چي (کرب وبلاء)یعني دادغم اوبلاء ځای دئ بیا یې هلته له یوي درختي سره لمونځ وکړ بیایې وفرمایل چي دلته به داسي شهیدان وژل کیږي چي پرته له صحابووڅخه به ترنوروټولو شهیدانو بهتره وي چي وجنت ته به بې حسابه داخلیږي ، او په دغه ځمکه کښي یې ویوځای ته اشاره وکړه بیاخلګو هغه ځای نښاني کړ چي ورروسته په هغه ځای کښي حضرت امام حسین شهید کړسو.

راوه ابن سعد کذا في البدایة والنهایة لابن کثیر.

ابوالجناب کلبي حکایت کړیدئ چي دکربلاء خلګ همیشه دپیرانا نو ژړاوي پرامام حسین باندي اوري.

کذا في البدایة والنهایة لابن کثیر .

ابن عساکر روایت کړیدئ چي یوي ډلي دغازیانو دروم په ځیني ښارو کښي په یوه کنیسه اوعبادتګاه کښي دنصاری وو دغه بیت لیکل سوي ولیدي.

اترجوامة قتلت حسینا شفاعة جدهِ یوم الحساب.

نودوی له رومیانو څخه پوښتنه وکړه چي دغه بیت چا لیکلي دئ نورومیانو ورته وویل چي ستاسو دنبي تربعثت دري سوه ٣٠٠ کاله له مخه دغه بیت لیکل سویدئ.

کذا في البدایة والنهایة ج ٨.

دارنګه داسي روایت هم راغلي دئ چي هغو خلګو چي امام حسین یې شهید کړ په داسي حال کښی چي دشرابو په څښلو مشغول ول اودحضرت امام حسین سرمبارک یې هم رااخستي وو ،په غیبي ډول داوسپني یو قلم ورته ښکاره سو اوپریوه دیوال باندي یې ذکرسوی بیت ورته ولیکی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

كذا في البداية والنهاية ج ٨ ص ٥٩٧

ځلورم : له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دئ چي ما په خوب كښي

رسو ل لله صلى الله عليه وسلم دغرمي په ټيم كښي وليدي په داسي حال كښي چي دسر ويښتان يې په ګرد اوغبار سپيره وو اويوه شيشه ورسره وه چي په هغه كښي وينه وه نوماورته وويل چي زما مور اوپلاردي ترتاقربان سي اي دخدائ رسوله ! داڅه وينه ده چي په شيشه كښي دي اچولي ده نوده مبارک راته وويل چي دادحسين اودده دملګريو و ينه ده چي ترنن وځي پوري مي راټولوله ،

حضرت عمار فرمايلي دي چي موږ چي معلو مات وكړ نوپه هم هغه ورځ حضرت امام حسين په شهادت رسيدلي وو.

رواه احمد وتفرد به واسناده قوي.

پنځم : له حضرت علي بن زيد بن جدعان څخه روايت دي چي حضرت بن عباس له خوب څخه راويښ سو نو(انا لله وانا اليه راجعون)يې ووايو اووي ويل چي قسم په خداىٔ دئ چي حسين شهيد كړسوي د ئ ، نودده ملګروورته وويل چي له څه وجهي دي دا وويل ، نوده مبارک ورته وفرمايل چي مارسو ل الله صلى الله عليه وسلم په خوب وليدئ چي له وينو څخه ډكه ښيښه ورسره وه اووماته يې وويل چي ايا! ته عالم سوي يې پردي باندي چي له ما څخه وروسته ځما امت څه كړيدئ حسين يې قتل كړ اوداده اودده دملګريو وينه ده چي والله جل جلاله ته يې عرضه وم ، بيا چي دوى معلومات وكړ په هغه ټيم امام حسين شهيد سوئ وو

رواه ابن ابي الدنيا كذافي البداية والنهاية.

شپږم : له حضرت ابن عباس څخه روايت دئ چي الله پاک وحضرت محمد صلى الله عليه وسلم ته وحي وكړه چي ما دحضرت يحي بن ذكريا په سبب چي كله دي ګمراهانو شهيد كړ اويا زره انسانان په قتل ورسول ،اودحسين په سبب به دوه واره اويا زره انسانان په قتل رسوم.

رواه الخطيب كذا في البداية والنهاية.

له حضرت ام سلمي څخه روايت دئ چي دي مباركي فرمايلي دي چي ما له پيراناتوڅخه واوريدل چي پرامام حسين باندي يې ژړل اوپرده مبارک باندي يې نَوحه كوله او هم دارنګه له جنيانو څخه دغه بيتونه ما و اوريدل چي دوى ويل.

ايها القاتلون جـــهلا حســـــينا ابـشروبالـعذاب والتنكيل

كل اهل السماء يدعوعليـــــكم ونبـــي ومرسل وقبيـــــــــــــل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدلعنتم على لساني ابن داود وموسى وصـــاحب الانجيل

كذافي البداية والنهاية لابن الكثير.

مولانا حسين واعظ كاشفي په روضة الشهداء كښي ذكركړيدي چي پنځه واره دخدائ جل جلاله لوري ورسول عليه السلام ته دامام حسين له شهادت څخه خبروركړه سويده.

والسلام ومن الله التوفيق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

محترموورونړو!په دي برخه کښي په دي باره کښي شرعي معلومات درکوم چي دامام حسين اودعبد الله ابن زبيررضي الله عنهما قيامه په مقابل کښي ديزيد اوددوی دواړو مخالفت له يزيد سره ترداسي حده پوري چي اخرپای يې هغه سي سوچي هرچاته معلوم دئ اوپه بله برخه کښي به يې انشاء الله تفصيل هم راسي شرعي حکم څه ؤ په دي ارتباط وتفصيل ته ځير سي.

صاحب د نبراس په نبراس کښي چي دشرح عقائد ډيره معتبره شرحه ده په پنځه سوه څلويښتمه صفحه کښي داسي فرمايلي دي (وهھنا بحث من الاشکالات القوية وهوان الحسين بن علي رضي الله عنهما خرج علی يزيد مع ان معاوية رضي الله عنه نصبه وبايَعه الصحابة)

ترجمه : له قوي سوالو څخه دلته يو سوال دادئ چي حضرت معاوية يزيد دخلافت لپاره وټاکی

اوصحابه وو بيعت ورسره وکړ، سره له دي امام حسين پرده باندي خروج وکړ، اودده په مقابل کښي ودريدئ ،بيا صاحب د نبراس دعلماوولـه طرفه ددي مختلف جوابونه ذکرکړيدي چي په هغوی کښي يې ځيني ضعيف هم بللي دي.

اول جواب په دي ډول دئ.

)واجيب بان وجوب طاعة هذالشقي علي بضعة النبي صلي الله عليه وسلم غير معقول(

اودوهم جواب يې په دي ډول ذکرکړيدئ چي دامام حسين رضي الله تعالی عنه اجتهاد دافيصله وکړه چي ديزيد خلافت صحيح نه دئ ځکه چي امام حسن رضي الله عنه چي کله ومعاويه ته خلافت ورتسليموئ نوپر حضرت معاويه باندي يې داشرط کښيښودئ چي دي به دمرگ په وخت کښي وخپل اولاد ته خلافت نه سپاري بلکي واهل شوری ته به يې پريږدي ،پاته سوه داخبره چي ځيني صحابه وو لکه عبد الله بن عمر له مخالفت څخه ديزيد خلگ منعه کول نودا ددوی اجتهاد ؤ اوامام حسين په خپله ځان ته مجتهد ؤ اوديوه مجتهد حکم پربل مجتهد باندي نه لازميږي.

دريم جواب يې په دي ډول ورکړيدئ چي حضرت امام حسين ديزيد وطرفدارانوته وويل چي ماويزيد ته وروليږئ چي زه بيعت ورسره وکړم نوديزيد طرفدارانو له د ي څخه منعه وکړه اوود ته يې وويل چي ته بله چاره نلري بي له دي چي قتل سي.

څلورم جواب يې په دي ډول ورکړيدئ چي ښايي چي امام حسين ته دي ديزيدکفر په ثبوت رسيدلي وي اوپرامام دمسلمانانو باندي خوخروج ترهغه پوري ممنوع دئ چي له ده څخه کفرنه وي صادرسوي، اوله يزيد څخه داسي شعرونه هم رانقل سويدي چي دده پرکفرباندي دلالت کوي چي له جملي دهغوی څخه يوشعردادئ چي دشرابو په باره کښي يې ويلئ دئ چي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

فان حرمت یوماً علی دینِ اَحمدِ فخذها علی دین مسیح ابن مریمِ.

اودارنگه په هغه ورځ چي دحضرت امام حسین سرمبارک یې وده مردودته راوړئ ،نوده یوڅوشعرونه وویل چي ده هغوی له جملي یوبیت په دي ډول ؤ.

لَست من حذف ان لم اَنتقم من بَنِي احمد ماکان فعَل.

مولانابحرالعلوم په شرحه دمسلم الثبوت کښي ذکرکړیدي (ان یزید کان من اَخبَثِ الناس وکان بعید بمراحلَ من الامامةِ بل شُک في ایمانهِ ِ خَذَله الله.

پنځم جواب یې په دي ډول ورکړیدئ چي یزید چي خلیفه کیدئ لا فاسق ؤ نوپه دي وجه دده دخلافت انعقاد صحت نه درلودئ یعني لکه چي دجمهورو علماوو داقول دئ ماسوی له احنافو.

صاحب داعلاء السنن داعلاءالسنن په دوولسم جلد شپږسوه اواتلسمه صفحه کښي په دي اړه داسي ذکرکړیدي (وحجة الجمهور ان قیامهم لیس بمجرَدِ الفسق بل لما غیر من الشرعِ وظاهر من الکفر.

یعني دجمهورو علماوودلیل دادئ چي دامام حسین اودابن زبیر اودمدیني دخلګودریدل په مقابل کښي دبني امیه اودیزید اودارنګه دتابعینو دیولوی جماعت اودصدراول خروج پرحجاج بن یوسف باندي خالي ددوی دفسق په وجه نه وو بلکي په دي وجه ؤچي دغو ظالمانوپه شرعي احکامو کښي تغیر کړئ ؤ اوکفرورڅخه ښکاره سوئ ؤ.

اوهمدارنګه صاحب داعلاء السنن په مذکوره صفحه کښي ذکرکړیدي.

الائمة الذین خرجو علی یزید والحجاج لعلهم ظنوا من انفسهم القدرة علی خلعهما لکثرة من بایعهم علی ذالک فقدبایع علی ید مسلم بن عقیل للامام حسین بن علي عددکثیر من اهل کوفه تزید عدتهم علی اربعین الفا. وقدورد في الحدیث

�لن یغلب اثنا عشر الفا من قلة اذااِجتمعت کلمتهم� وسئل مالک افیسعنا التخلف عن مجاهدة من بدل الاحکام؟ فقال: انکان معک اثناعشر الفا مثلک لم یسعک التخلف، والا فأنت في سعة منه کما قدمناه في باب الفرار من الزحف،، فلم یکن خروجهم خلاف الأجماع ولاخلاف السنة، ولکن أوتوا من قِبل اصحابهم ، فلم یکونوا کما ظنو اولا ماأملوا لم تکن کلمتهم مجتمعة ولاهمتهم متحدة ، ولم یکونواصادقین فیما أظهروا من الحب لأهل البیت والعزم علی الجهاد في الله واقامة دعائم الاسلام کما لایخفي علی من مارس التاریخ ووقف علی سیرة الشیعة من اهل الکوفة وغیرهم، فالمکرشعارهم والغدر دثارهم والله الموفق .

هم دارنګه صاحب داعلاء السنن په شپږسوه یوویشتمه صفحه کښي لیکلي دي(لاینبغي لمسلم ان یحط علی من خرج من السلف الصالح من العترة وغیرهم علی ائمة الجور فانهم فعلو ذالک باجتهاد منهم وهم اتقی لِله واطوع

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسنة رسول الله من جماعة ممن جاء بعدهم من اهل العلم ولقد افرطَ بعض اهل العلم كالكراميه ومن وافقهم حتى حكموا بان الحسين السبط رضي الله عنه وارضاه باغ على يزيد بن معاوية فيالله العجب من مقالاتٍ تقشعِر منهاالجلود ويتصدع من سماعها كل جلمود . هكذافي نيل الاوطار عن الفتح ۸۴/۷

خلاصه دمطلب داده چي خروج دامام حسين پريزيد باندي برحق ؤ او يزيد پرباطل باندي ؤ ، لكه چي ديزيد په بيان كښي اودده دقبائحو په تفصيل كښي به انشاء الله نورهم ددي خبري وضاحت درته وكړ سي . والسلام و من الله ا لتوفيق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حضرت امام حسين (رضي الله تعالى عنه) د شهادت بيان

محترمو مسلمانانو ! د كربلا دشهيدانو ، خصوصًا د حضرت امام حسين (رضي الله عنهم) د شهادت بيان چي په هر مسلمان كښي زړه ټوټه ټوټه كوي او هر عاقل انسان مدهوش گرځوي او په عقل حيرانونكي حيرانتياكي يې اچوي ، په مفصل ډول و ډير زيات وخت ته ضرورت لري ، او انشاءالله كه له ما سره الهي توفيق په وروسته كښي ملگيري وكړه نو ددي حالاتو او واقعاتو بيان به له � من � څخه تر � الى � ، ټكي په ټكي وكړم ، او دارنگه به د يزيديانو بې شرمه اقدامات او د يزيديانو ټول متمردين به نام په نام سره ددوی له خبآثثو بيان كړم .

خو په دي سلسله كښي چي اوس موږ راروانه كړېده د الأهم فالأهم ذكر او بيان په مختصر ډول درته كوم .

محترمو ! د حضرت امام حسين (رضي الله عنه) او دده د خاندان او دده د ملگرو چي كله له يزيد سره مقابله شروع سوه او جنگ پيل سو نو په جريان كښ د جنگ اخير حال ودغي اندازې ته راورسيدئ چي د حضرت علي �اصغر� په شمول ۷۲ نفره د حضرت امام حسين (رض) له خاندان او ملگرو څخه په شهادت ورسيدل ، او يوازي حضرت امام حسين ، امام زين العابدين او دده مبارك د أهل بيت ښځي پاته سولې .

حضرت امام حسين په دغه حالت كښي له خپله مباركه زړه څخه (چي له سوز او درده څخه ډک ؤ) يوه � آه � تر خوله راوايستله او ددي توان په ده مبارک كښي ختم سو چي له ژړا څخه خپل ځان په قابو كښي راولي ، لكه چي يوه شاعر ددغه حالت انعكاس په دغو بيتو كښي كړې دئ :

اي دريغـــا ! ديدهء انصاف گر بينـــا بودي سبط پيغمبر (ص) چرا در كربلا تنها بودي

بـــر غـــريبي حســـــين درد او بـگريستي حضرت ختم النبيين گر دران صحرا بودي

كئ توانستي كشيدن تيغ در رويش كسي گر علي مرتضى با ذوالفقـــار آن جا بودي

فاطمه از حسرت و اندوه آن لـــب تشـنگان جامه بر تن چاک كردي گر دران غوغا بودي

گر حسن بودي دران صحراي پر كَرب و بلا از غم و سوزي برادر واله و شـــــيدا بودي.

راويانو ذكر كړيدي چي حضرت امام زين العابدين چي كله د خپل كور مېنه له جنگياليو څخه خالي وليدله او يوازي له خپل ځان او له حضرت امام حسين څخه يې بل څوک په نظر كي ورنغئ ، نو سره له دي چي دَی مبارک ډير بيمار هم ؤ له خيمي څخه دباندي راووتئ او له ناجوړی څخه يې ټول مبارک بدن رېږديدئ او د يزيديانو � مردودينو� پر طرف د جنگ و ميدان ته روان سو ، دده مبارک پلار حضرت امام حسين چي كله پر ده باندي سترگي ولگيدلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د جنګ و ميدان ته روان دئ ، نو په ډېر تلوار د شا له خوا پسي ورغلئ او ږغ يې پر وکړ چي ا ې بچيه ! بيرته راوګرځه ؛ ځکه چي دا يو ته راپاته يې او ستا په سبب به ځما نسل باقي پاته کيږي او ته به د أهل بيت د ټولو امامانو پلار يې او تا زه د خپل ځان وصي ګرځوم او دغه ښځې ټولي به ستا په سايه کښي ساتلي کيږي ، او هغه مخفي علمونه چي تنها او يوازي د أهل بيتو الله (جل جلاله) نصيب کړيدي هغه به هم وتاته په ميراث پاتيږي .

وروسته يې حضرت امام زين العابدين بيرته و خيمې ته راوستئ او په تقوى او په طلب د رضا د الله تعالى سره يې وده ته وصيت وکړ ، او وروسته يې و خپلي مباركي بي بي � شاربانو� ته وفرمايل چي زما د جنګ اسلحه راکړه ؛ ځکه چي د ټولو ملګريو نوبت تير سو او په شهادت ورسيدل او اوس د يزيديانو مقابله تنها و ماته راپاته سوه ، يو شاعر په دې ارتباط داسي فرمايلي دي :

اينک آمد نوبت من الوداع الوداع اې عترتِ من ! الوداع

دمبدم خواهيد چون ابر بهار ګريه کرد از حسرتِ من الوداع

زود دلهايي شما خواهد شدن سوز ناک از فرقتِ من الوداع

وروسته حضرت امام حسين خپله مصري مباركه چوپانه واغوستله او د سرورِ کائنات حضرت محمد (صلوات الله تعالى عليه) مباركه لنګوټه يې پر سر کړه ، او د حضرت سيدالشهدآء حمزه (رضي الله عنه) سِپر او د حضرت علي (کرم الله وجهه) ذوالفقار يې ورسره واخستئ ، او پر خپل آس باندي (چي ذوالجنان ورته ويل کيدئ) سپور سو او د جنګ د ميدان قصد يې وکړ .

کله چي دَى مبارک روان سو ، نو د أهلِ بيت ټولي ښځې د شا له خوا پسي رواني سوې او د چغو او بغارو په حالت کښي يې وده مبارک ته وويل چي اې حسينه ! مورِ و چاته پريږدې او و چاته مو سپارې ؟

حضرت امام حسين ورته وفرمايل چي بيرته وګرځئ ! تاسي پر الله (جل مجده) باندي سپارم او الله (عز وجل) ځما او ستاسي په ټولو مهماتو کښي وکيل او کارساز دئ ، و کفى بالله وکيلًا .

کله چي امام حسين د جنګ و ميدان ته وررسيدئ نو و يزيديانو � مردودانو� تې اول وار په خطاب کښي يو څو عربي شعرونه وويل ، چي په فارسي ژبه کښي يې يوه شاعر په فارسي شعرو سره په دې ډول ترجمه کړېده :

جد مَن خيرالورى فاضل ترينِ انبيآء است آفتاب ، اوج عزت شمع جمعِ اصفيآء است

منقبتهايي پدر ګر برشمارم دور نيست در درجِ لافـــــتا و بــــــدر برجِ هــــل اتى است

مادرم خيرالنسآء پرزند خاصِ مصطفى بر کمالِ او کلامِ : بضعة مـــــني ګـــواه است

وز برادر ګر بپرسي هست شاهداين حسن آن که سبط مصطفى و نور چشمِ مرتضى است

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هست عمم جعفر طیار که اندر باغ خلد دائمن پرواز او تا آشیـــــانِ کـــبریا است

حمزه سَرخيلي شهيدان باشدم عم پدر اين چنين اصل و نسب در جمله عالم که را است ؟

ای ستمګاران سنګين دل که اخلاق شما بې وفائي و نفاق و حيله و جور و جفا است

جمله پرزدان و خويشان و عزيزان مرا قتل کرديد اين چه آئين است و اين طغيان که را است ؟

وين زمان بهر هلاک مَن کمر بر بسته ايد کشتن من در کدامين مذهب و ملت روا است ؟

تشنه لب رفتند ياران من از پی روم در قيــــامت حـــــضرت حق حاکم ما و شما است.

حاصل دادي چي دمخه ترشروع دجنګ او په جريان کښي دجنګ په مختلفو وارو حضرت امام حسين ويزيديانوته له فصاحت او بلاغت څخه ډکي دوعظ او نصيحت ويناوي وکړې ،مګرخوددوی بدبختانو، ماده فرستانو اودين فروشانو په زړو کښي يې هيڅ اثرونکړ .

نورالائمة � له امام جاروالله څخه روايت کړئ دئ چي کله حضرت امام حسين قصد دجنګ او د حملې پر يزيديانو مردودانو باندي وکړ ناڅاپه يو قسم ګرد او غبار پيدا سو چي په نتيجه کښي يې داسي حالت رامنځته سو چي يوه سړي بل سړئ نسوائ ليدلائ ، له دغه حالت سره پيوسته يو هيبتناک شخص ښکاره سو چي پر يوه مَرکَب باندي ناست ؤ او په دغو الفاظو سره يې پر حضرت حسين باندي سلام ووايه :

السلام عليکَ و على جدکَ و على ابيک و على أمِّکَ !

امام حسين ورته وفرمايل چي ته څوک يې ؟

ده ورته وويل چي اې د رسول الله (صلی الله عليه وسلم) بچيه ! زه د پيرانانو سردار يم ، اجازه راکړه چي خپل فوج پر دغو مردودانو باندي په حمله کولو سره امر کړم ، بيت :

دوستان را شاد ګردانم بتوفيق خدائ وين سِتمګاران سرکښ را در اندازم ز پائ

دغه رئيس د پيرانانو � زعفر � نوميدئ ، حضرت حسين اجازه ورنکړه او ورته وې ويل:

جزاک اللهُ خيراً يا زعفر !

لنډه دا چي په يواځي سر امام حسين ډير کرته له يزيديانو سره وجنګيدئ او بيا به يو ځل و خپل أهل بيت ته ورغلئ ، اخير يوه ظالم دَی مبارک پر تندي مبارک باندي په غشي ووشتئ ، ده مبارک غشی له تندي څخه راکش کړ او وينه بې پر سر او مخ باندي موښله او داسي بې ويل چي و حضرت محمد رسول الله (صلی الله عليه وسلم) ته به په دغه حال کښي ورځم.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده مبارک مخ د یزیدیانوپه نیزو ، غشو او تیغ ۷۲ ځایه زخمي سو ، بیت :

سهلُ کاري نیست خون آلِ أحمد(ص) ریختن خاک غم بر فرق پرزند محمد(ص) بیختن

اخیر امام حسین د ډېرو زخمو او د بدن د سختي کمزورۍ په وجه پر ځمکه باندي وغورځیدئ ، ټوله مځکه په لړزه کښي راغله او د اسمانو له طرفه شخه چغې او بغاري راپورته سولې ، په دغه حال کښي دوه نامردان چي تیغ او برچه یې په لاس کښي وه او هر یوه ددې کوښښ کاوه چي د حضرت امام حسین (رضي الله عنه) سر مبارک پرې کړي چي ددې په بدل کښي بیا د � عبید الله بن زیاد� او د یزید � علیه اللعنة � له طرفه شاباسی ، بخششي او انعام وګټي .

په دغو دوو نفرو کي یو � سنان بن أنس � او بل � شمر بن ذي الجوشن � نومیدئ ، خو په دوی کښي شمر �ملعون� تر سنان مخکي سو او د امام حسین پر سینه باندي کښینستئ ، حضرت حسین (رض) سترګي مبارکي روڼي کړې او وشمر � ملعون � ته یې وکتل او ورته وې ویل چي ته څوک یې ؟

ده ورته وویل چي زه شمر بن ذي الجوشن یم !

امام حسین ورته وفرمایل چي ته خپل مخ راته لوڅ کړه ! شمر چي مخ ورته لوڅ کړ غاښونه یې د خنزیر په ډول له خولې شخه راوتلي وه ، امام حسین ورته وفرمایل چي دا یوه نښانه خو صحیح سوه ، بیا یې ورته وویل چي ته دي سینه هم راته لوڅه کړه ! شمر چي سینه لوڅه کړه نو پر سینه باندي یې د برص او پیس یو قسم داغ ؤ ، امام حسین وفرمایل چي دا نښانه هم صحیح سوه ، نن شپه ما رسول الله (صلی الله علیه وسلم) په خوب ولیدئ او راته وې ویل چي صبا به د ماپښین د لمانځه پر ټیم ته له ماسره یو ځائ کیږې ، او قتلونکئ ستا به داسي څوک وي چي ته ورته وګوري غاښونه بې د خنزیر وي او پر سینه باندي بې د پیس داغ وي .

بیا یې و شمر �ملعون� ته وویل چي شمره دغه کومه ورځ ده ؟ هغه ورته وویل چي د جمعې او عاشوراء ورځ ده .

بیا یې ورته وویل چي دا کوم ساعت دئ ؟ شمر ورته وویل چي دا د جمعې د لمانځه د خطبې وخت دئ ، نو امام حسین ورته وفرمایل چي په دغه ساعت کښي خطیبان د أمت د نیکه ځما سربیره پر ممبرو باندي خطبې وایي او ځما د نیکه صفتونه کوي او ته له ما سره دا معامله کوې ، اې شمره ! حضرت رسول الله (صلی الله علیه وسلم) خپل مبارک مخ ځما پر سینه او ځیګر باندي ایښئ دئ او ته اوس پر هغه ځائ باندي ځما د قتل لپاره ناست یې او رسول الله زه په دغه حلق مچ کړئ یم او ته اوس غواړې چي ځما هغه حلق راپرې کړې ، او په دغه حال کي زه اوس د حضرت زکریا (ع) روح و خپل راسته طرف ته او د حضرت یحیی (ع) روح و خپل چپه طرف ته وینم ، اې شمره ! دوني قدر ماپریږده چي پر لمانځه باندي کښینم بیا چي څه دي زړه غواړي هغه وکړه .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا شمر (ملعون) ورڅخه لیري سو او حضرت امام حسین په لمانځه شروع وکړه ، کله چي امام حسین پر سجده باندي سو نو شمر (ملعون) دده مبارک سر ورپرې کړ .

په دې وخت کښې په هوا کښې پرشته ګانو او د کربلا په ټولو طرفو کښې جنیانو چغاري او بغاري شروع کړې ، مځکه د الهي غضب په وجه په حرکت کښې راغله ، د هوا په مرغانو کښې چغي ګډې سوې ، ماهیانو له دریابو څخه ځانونه راوایستل او پر مځکه باندي تیپدل ، په دریابو کښې غټې ځاپو ګاني او موجونه پیدا سول ، له غرو څخه د غم او درد اوازونه اوریدل کیدل ، چي یوه شاعر دغه ټول په دې ډول تعبیر کړیدي :

اندرين غم نه همين ارض و سما بـگريستند که أهل عالم از ثريا تا ثرى بگريستند

آفتاب و ماه و عرش و کرسي و لوح و قلم درغم شاه شهـــــيد کـــربلا بگريستند

در هوايـــي آن لب مــــــحروم از آب فـــرات ماه اندر آب و مرغان در هوا بگريستند

او لياء گشتند بهر مرتــضى زاري کنان انبـــياء بر اتفاق مصطفى بگريستند

در قصور جنت الفردوس حـــوران سر بسر از براي خاطر خيرالنـــــسآء بگريستند.

یو سړئ له هغو مردودانو څخه چي د حضرت امام حسین سر یې و شام ته وړئ (چي ټول پنځوس نفره وه) قصه کوي چي موږ به په دې سفر کښې د امام حسین سر په منځ کښېښووئ او بیا به دغو ملګرو ځما شراب چښل ، زه به یو څه ګوښه کښینستم او پټ به مې پر دغه خپل شقاوت او بدبختي باندي ژړل ، یوه شپه دغه ځما ملعون او مردود ملګري د شرابو له چښلو څخه وروسته بیده سول او زه نسوم بیده ، ناڅاپه مې اواز او ژړا واوریدله او هیڅ سړئ مې نه لیدئ چي اسمان ته مې وکتل یوه دروازه د اسمان خلاصه سوه او یوه نوراني خیمه راکښته سوه ، د امام حسین دسر پر برابر په هوا کښې ودریدله او درې نفره راکښته سول او د امام حسین د سر زیارت یې وکړ ، یو سړئ چئ شنه کالي یې اغوستي وو او سپینه لنګوټه یې پر سر وه ځما وسر ته ولاړ ؤ ، ما له هغه څخه پوښتنه وکړه چي دا څوک دي ؟

ده راته وویل چي دایو جبرئیل او بل میکائیل او دریم اسرافیل (علیهم السلام) دئ.

بیا جبریل (ع) و دغي خیمې ته ورغلئ او وې ویل چي : یا صفي الله ! راکښته سه !

نو حضرت آدم ، حرت شیث او حضرت ادریس (علیهم السلام) راکښته سول او د امام حسین دسر زیارت یې وکړ ، بیا جبریل (ع) و خیمې ته ورغلئ او وې ویل چي : یا نجي الله ! راکښته سه !

نو حضرت نوح او سام بن نوح راکښته سول او د حضرت حسین د سر مبارک زیارت یې وکړ ، بیا جبرئیل وویل چي : یا خلیل الله ! راکښته سه !

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو حضرت ابراهيم ، اسماعيل او اسحق (عليهم السلام) راکښته سول ، بيا يې وويل چي : يا کليم الله ! راکښته سه !

نو حضرت موسی او هارون (عليهم السلام) راکښته سول ، بيا يې وويل چي ياروحَ الله ! راکښته سه

نو حضرت عيسی او شمعون (عليهم السلام) راکښته سول ، بيا يې وويل چي يا حبيب الله ! راکښته سه!

نو حضرت رسول أکرم محمد مصطفی (صلی الله عليه وسلم) سره له صحابه کرامو ، علي ، حسن ، حمزه او جعفر طيار (رضي الله عنهم) راکښته سول او د حضرت امام حسين د سر مبارک زيارت يې وکړ .

په دې اړه نور بيا...

محترمو مسلمانانو ! په دې برخه کښي د حضرت امام حسين (رض) د قيامي ، په مقابل کي د يزيد مردود دشرعي حکم په اړه بيان درته کوم ، خو تر دې له مخه د حضرت امام حسين د قبر او دده د سر مبارک په اړه څه بيانوم .

قبر د امام حسين (رضي الله عنه) :

ابن کثير په � البداية والنهاية � ج ۸ ص ۱۰۶کښي ذکر کړيدي :

و أما قبر الحسين (رض) فقد اشتهر عند کثير من المتأخرينَ أنه في مَشهَدِ علي ، بمکانٍ منَ الطف عندَ نهرِ کربلا ، فيقالُ إنَّ ذالک المشهد مبنِي علی قبرهِ فالله أعلم .

همدارنګه دا ذکر کړيدي چي ابن جرير وغيره ويلي دي چي د حضرت امام حسين د قتليدلو ځائ نامعلومه سوئ دئ او هيڅوا ته په دې باره کښي د تعين کوم دليل نسته ، او ابو نعيم فضل بن دکين به پر هر هغه چا باندي انکار کاوئ چي هغه به ويل چي ما ته د حسين قبر رامعلوم دئ ، او په دې باره کښي ځيني نور قولونه هم سته .

د حضرت حسين (رضي الله عنه) سر مبارک :

ابن کثير په دې باره کښي داسي ذکر کړيدي چي د أهل تاريخ او د أهل سِيرَ په نزد دا خبره مشهوره ده چي دده مبارک سر ابن زياد و يزيد بن معاويه ته وروليږئ ، بيا په دې اړه علماوو اختلاف کړئ دئ چي د حضرت امام حسين سر مبارک بيا په کوم ځائ کښي ښخ کړسو ، يو قول دادئ چي يزيد د امام حسين سر مبارک و عَمرو بن سَعد ته (چي د مديني منورې والي ؤ د يزيد له طرفه) وليږئ بيا عَمرو دده سر مبارک په بقيع کښي د فاطمة الزهرآء له قبره سره نژدې ښخ کړ .

او بل قول دادئ چي سر مبارک دده د يزيد بن معاويه په خزانه کښي پروت ؤ ، بيا د يزيد له مرګ څخه وروسته دده سر مبارک په کفن کښي داخل کړ سو او په داخل کښي د � بابُ الفراديس � د ښار د دِمشق ښخ کړسو چي اوس هغه ځائ په مسجد الرأس سره شهرت لري .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او إبن عَساکر په خپل تاریخ کښي ذکر کړيدي چي کله چي د امام حسین سر د یزید په حضور کښي کیښودل سو نو ده ملعون د ابن زبْعَري دغه شعر ووایه :

لیتَ اشیاخي بِبَدرٍ شهِدوا جزَع الخزرجُ مِن وَقعِ الأَصَلِ

بیا یې دده مبارک سر دري ورځي په دِمَشق کي راځړولئ ، بیا یې د اسلحو په خزانو کښي کیښودئ تر څو چي بیا سلیمان بن عبدالملک په خپل دور کښي کفن ورکړ او خوشبویي یې پر ولګوله او د جنازې لمونځ یې باندي ادا کړ او د مسلمانانو په مقبره کښي یې ښخ کړ .

او یو قول داسي هم راغلئ دئ چي په ٦٦٠ سنه کښي د امام حسین سر مبارک و مصر ته یووړل سو او بیا زیارت پر جوړ کړ سو چي په � تاج الحسین � سره مشهور دئ ، خو دا قول صحیح ندئ (البدایة والنهایة) .

خو دلته په یوه بله مسئله هم سر خلاصول پکار دي هغه دا چي د امام حسین د قتل په وجه غمګیني او پریشاني کول په چوکاټ کښي د حدودو د شریعت شرعًا څه حکم لري ؟

ابن کثیر په � البدایة والنهایة � ج٨ ص ٦٠٠کښي داسي ویلي دي :

فکل مسلمٍ ینبغي له أن یحزنَه قتله رضي الله عنه فإنه مِن سادات المسلمینَ و علمآءَ الصحابَة و إبن بنت رسول اللهِ التي هي أَفضلُ بناته ، وقد کانَ عابدًا و شُجاعًا و سَخیا و لکن لایحسن ما یَفعلُه الشیعة من اظهار الجزَعَ والحرزن الذي لعل أکثره تسنن و ریآءَ .

یعني : نو هر مسلمان ته دا ښایي چي د امام حسین په شهادت غمجن سي ؛ ځکه چي دَی د مسلمانانو له سردارانو څخه ؤ او له علماوو د صحابه و څخه ؤ او د رسول (صلی الله علیه وسلم) د هغي لور ځوی ؤ چي تر ټولو لوڼو پر ده مبارک باندي ګرانه وه ، او عابد ، شجاع او سخي ؤ ، مګر خو هغه ډول کارونه ښه ندي کوم چي شیعه ګان یې کوي .

صاحب د تفسیر حسیني په �روضة الشهدآءَ� کښي داسي مضمون ذکر کړئ دئ چي پر دې باندي دلالت کوي چي د عاشورآءَ او د محرم په لسو ورځو کښي د امام حسین په وجه غم او پریشاني د ډیر اجر او برکت سبب ګرځي .

خبرداریٔ :

محترمو ! دلسمي برخي بیان چي د شهادت د امام حسین تیر سوئ دئ مکمل له �روضة الشهدآءَ � څخه مأخوذ سوئ دئ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يزيد بن معاويه قبائح او پر ده باندي د لعنت ويلو شرعي حکم

بسمه تعالى !!

محترمو مسلمانانو ! په دې برخه کښې د يزيد په باب ځيني أهم او ضروري داسي تفصيلات درته ذکر کوم چي د أهل السنت والجماعت له عقيدې سره موافق او د أهل السنت د علماؤ له معتبرو کتابو څخه مأخوذ دي .

يزيد په ٢٥هـ او چا ويلي دي چي په ٢٦هـ او چا ويلي دي چي په ٢٨هـ کي پيدا سوئ دئ ، او له خپل پلار معاويه څخه وروسته يې درې کاله او يو څو مياشتي امارت کړئ دئ (کذا في جامع الأصول) .

کوم قبيح او ناروا کارونه چي يزيد کول هغه په دې شرحه دي :

د شرابو چښل ، ارتکاب د زنا ، استحلال د محارمو ، د الله (جل جلاله) د بيتې بې ادبي کول ، د مسجد نبوي بې احترامي کول وغيرها (کذا في النبراس وحاشيته) .

خو دغه ټول کارونه دده و درو عقل حيرانونکو فسادو ته دده (العياذ بالله) لکه عبادت داسي ښکاره کيږي:

اول : په کربلا کښې د حضرت امام حسين (رضي الله تعالى عنه) په شمول دده مبارک د کورنۍ او مخلصينو ٧٣ نفره په داسي ډول په شهادت رسول چي د کافر زړه يې هم نسي برداشتولاۍ ، او بيا د امام حسين سر مبارک پريکول ، بيا دده و حضورته وروړل ، او يا دده مبارک سر د حلقې او مجلس په منځ کي چښل چا و خوا شراب ورته چښل لکه چي تفصيل يې په تيره برخه کښې تير سوئ دئ .

دوهم : کله چي د مدينې منورې خلگ دده په مقابل کښې ودريدل ، نو ده و خپل فوج او عسکرو ته پر مدينه باندي د حملې کولو حکم ورکړ ، او دايې ورته وويل چي درې ورځي مدينه و تاسي ته حلاله ده ، هر څه چي په مدينه کښې کوئ درته اجازه ده ، چي په نتيجه کښې يې ١٠٠٠ ښځي د مدينې د اوسيدونکيو ددوی له زناکارۍ څخه حملداري سوې ، سره له دې چي په مدينه منوره کښې د أصحاب کرامو کورونه هم موجود ول .

دريم : د عبد الله ابن زبير (رضي الله عنه) په مقابل کښې د الله (جل جلاله) پر حرم او کعبه شريفه باندي و خپل فوج ته حکم ورکول او بيا هغه تر سره کول (انظر البداية والنهاية ، تاريخ طبري وغيره) .

پر يزيد باندي د لعنت ويلو د جواز په باب د علماوو او امامانو د أهل السنت والجماعت نظرونه :

محترمو ورو نو ! په دې باره کښې د أهل السنت والجماعت د علماؤ نظرونه مختلف دي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خلاصه كښي چي په حنفي فقه كښي خورا معتمد كتاب دئ ، او دارنګه په احياَء العلوم كښي د امام حجة الإسلام ابو حامد غزالي داسي ذكر دي چي پر يزيد باندي او دارنګه پر حجاج بن يوسف باندي لعنت ويل روا ندي ؛ ځكه چي نبي (صلى الله عليه وسلم) پر هغو خلګو باندي له لعنت ويلو څخه منع كړېده كوم چي لمونځونه كوي او له أهل قبلي څخه وي.

او ځينو علماوو د أهل السنت ، لكه امام ابن الجوزي ، امام أحمد بن حنبل ، قاضي ابو يعلى وغيره بيا په دي نظر دي چي على الإطلاق پر يزيد � ملعون� باندي لعنت ويل جائز دي .

امام ابن جوزي په دي باره كښي مستقل كتاب جور كړئ دئ او په دي نامه سره يې مسمى كړئ دئ : الرد على المتعصب العنيد المانع عن ذم يزيد .

او امام أحمد بن حنبل (رح) بيا په دي آيت سره دليل نيولئ دئ چي الله (عز وجل) فرمايلي دي :

فهل عسيتم إن توليتم أن تُفسدوا في الأرض و تقطعوا أرحامكم الئک الذين لعنهم الله .

او قاضي ابو يعلى په دي مبارک حديث دليل نيولئ دئ چي ر سول (عليه الصلوة والسلام) فرمايلي دي :

مَن أخافَ أهلَ المدينةِ أخافَه اللهُ و عليه لعنة الله والملئكة و الناس اجمعين .

)انظر النبراسَ و لمزيد التفصيل البداية والنهاية ج ٨ . (

او علامة التفتازاني (رحمه الله تعالى) په شرح العقايد كښي د � قول فيصل � په ډول داسي فرمايلي دي :

و الحق أن الرضا يزيد بقتل الحسين (رض) و استبشاره بذلک و إهانته أهل بيت النبي (صلى الله عليه وسلم) مما تواتر معناه و إن كان تفاصيله احادًا ، فنحن لا نتوقف في شانه بل نتوقف في ايمانه ، لعنة الله عليه و على انصاره و على أعوانه .

البته د أحنافو د علماوو ميلان و دي طرف ته دئ چي پر يزيد باندي بايد لعنت ونكړ سي ، لكه چي د خلاصي خبر درته ذكر سوه .

په � رشيد بيان � كښي لا هم داسي راځي :

لعنت مكره پر يزيد چي له رفضه شي بعيد

صاحب د نبراس په ص٥٥٤ كښي په دي اړه خورا په زړه پوري تحقيق كړئ دئ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابن تیمیة په خپله فتاوی کښي ذکر کړيدي چي د يزيد په اړه خلگ درې ډلي دي : يوه ډله يې کافر بولي ، بله ډله يې فاسق او فاجر بولي او بله ډله يې تر حضرت أبوبکر هم بهتر بولي ، خو صحيح خبره داده چي د مابين په قول عمل وکړ سي .

)والسلام و من الله التوفيق ، و هذا اخير ما اردناه بمناسبة المحرم الحرام و شهدآء کربلا ، ونسأل اللهَ أجره و ثوابه وبرکاته(

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library